

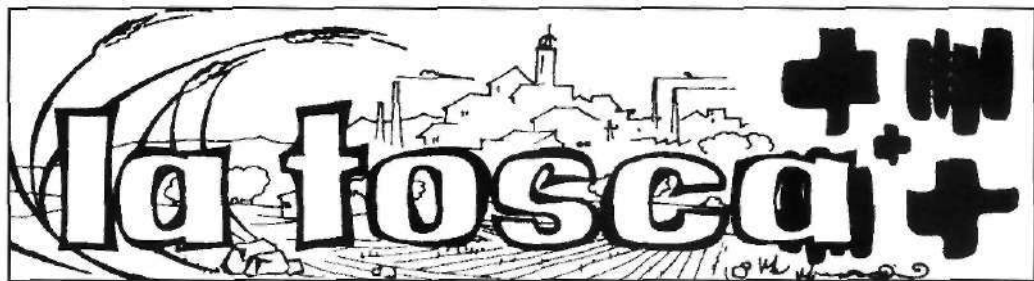
la 60 ANYS ROSA

**JULIOL
AGOST
2007**

"la Caixa"

índex

Editorial	3
Pluviomètrica	4
Vida municipal	5
El Moianès fa cent anys segons «El Pla de Bages»	
Juliol-agost de 1907	8
El gos de la Mare de Déu de Granera	14
Experiències de la presó: les persones (III)	16
Caminades pel Moianès	18
L'Esplai	20
Novè aplec a Ferrerons	21
Retrat excepcional d'una moianesa	24
Celebracions amicals	26
Moianès Solidari	27
Pensaments caçats al vol	32
Biblioteca	32
Publicacions	34
Campanades	37
Dia gris	38
Notícies de l'Estany	39
Necrològiques	40
Noticiari	42

DIPÒSIT LEGAL B-4501-1983

MOIÀ

JULIOL-AGOST 2007

Any 61 Núm. 672-673

Redacció: Joies, 11, tel 93 820 81 36

Impressió: Winihard Gràfics, Moià

Fotografies: Renom, J. Soler,

Arxiu Alsina i particulars

LA TOSCA es membre de l'Associació
Catalana de la Premsa Comarcal

LA TOSCA a INTERNET:

<http://www.latosca.org>

latosca@latosca.org

FESTA MAJOR CONVIVAL

Aquest número de juliol-agost de LA TOSCA, que correspon a l'extraordinari de festa major, duu a la portada, enguany, un dibuix de la professora moianesa Montserrat Galbany (a qui agraïm la col·laboració) que vol representar, amb la seva senzillesa i candor, l'ambient familiar i entranyable d'un dinar festamajorenc.

És un bon detall per a recordar que la festa principal d'una població —que els moianesos celebrem per la Mare de Déu d'Agost, en l'escaïença de la solemnitat de la titular i patrona de la nostra parròquia, santa Maria Assumpta al cel— ha de ser una ocasió per a reforçar els valors que veiem plasmats en un àpat especial: la bona convivència entre generacions, parents i amics, la compartició dels béns, l'alegria...

El dinar de festa major i tots els altres actes d'aquestes diades haurien de servir perquè la nostra vila fos, efectivament, una comunitat on regnessin aquests valors, estesos a tots els seus components i més enllà i tot. Tenint com tenim una alta taxa d'immigració, no és pas sobrer de reclamar aquest esforç vers la bona convivència (empesa també per la festa homònima organitzada cada any per Moianès Solidari), que exigeix bona disposició per part de tots, tant immigrants com nadius. Així mateix, en un món amb grans desigualtats de nivell de vida, hem de recordar que la humanitat constitueix, des de diversos punts de vista, una sola família i que per això hi hauria d'haver una compartició de béns que evités les gravíssimes mancances que una part d'aquesta raça humana encara pateix. Finalment, l'origen religiós de la nostra festa major, conservat essencialment, ens recorda el nostre destí de felicitat, que més o menys ja tastem en aquesta vida però que sols pot trobar completa satisfacció en una altra; i que, també val la pena de dir-ho, ens hem de guanyar amb la nostra conducta.

Amb aquest esperit convival —cultisme manllevat al llatí *convivalis* o *convivialis*, relatiu a *convivium*, que vol dir 'convit, àpat, banquet'— desitgem als nostres subscriptors, anunciants, lectors i amics una bona festa major.

ESTACIÓ PLUVIOMÈTRICA DE L'ESCOLA PIA DE MOIÀ

LATITUD 41°48'53" N - LONGITUD 2°5'44" E - ALTITUD 741 m

Juny del 2007

DÈCADA	TEMPERATURES			ESTAT DEL CEL			VENT	PLUJA	
	MÀX.	MIN.	MIT.	Serens	Coberts	Núvols	Dominant	PARCIAL	TOTAL
De l'1 al 10	28	7	16'9	-	-	10	S	5'1	
De l'11 al 20	29'5	12'5	19'9	1	-	9	W	4'9	
Del 21 al 30	27'5	9'5	18'6	2	-	8	SW	-	10

Carles Illa i Casanova té establerts els següents serveis d'informació meteorològica per internet:

MeteoMoià: <<http://www.elmoianes.net/meteoMoià.htm>>

Visió del temps en directe: <http://www.elmoianes.net/meteoMoià_WebCam.htm>

Fotografia actualitzada sobre el temps: <http://www.elmoianes.net/meteoMoià_WebCam_Foto.htm>

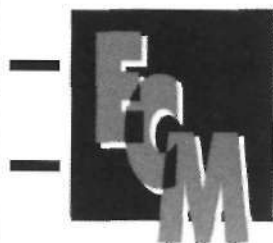
Odontologia conservadora i estètica
Endodòncia i pròtesis
Odontopediatria
Ortodòncia
Cirurgia
Implants

**Visites diàries de
dilluns a dissabte**

CLÍNICA DENTAL ANFRUNS

Dr. Lluís M. Anfruns i Serra / Metge - Estomatòleg

Av. de la Vila, 3-5 - 08180 Moià - Tel. 93 820 81 28

Escorxador Comarcal del Moianès

Zona Industrial
Avda. del Prat, s/n
08180 MOIÀ

Tel. / Fax 93 820 80 84
Mòbil 608 44 21 87
Partic. 93 830 09 20

VIDA MUNICIPAL

Ple del 19-6-2007

En la sessió extraordinària del ple de la corporació municipal de Moià celebra el 19 de juny del 2007 es prengueren els següents acords sobre l'organització, funcionament i règim jurídic de la corporació:

1) Celebrar les sessions ordinàries dels òrgans de govern en els següents dies i hores: ple de la corporació, el darrer dijous de cada mes senar (gener, març, maig, juliol, setembre, novembre) i en períodes bimensuals a les 19 hores; junta de govern, el penúltim dijous de cada mes a les 17 hores. En cas de coincidir en dia festiu, la sessió es trasllada-rà al següent dia hàbil.

2) Composició de les comissions informatives (C.I.):

— C.I. de Territori: Josep A. Martínez Góngora, M^s Àngels Morera Barniol, Carles Padrós Valldeoriola, Francesc Torres Farràs, Alfons Gisbert Ramon i Enric Terencio Arisa; suplents: Josep Montràs Rovira, Ramon Crespiera Sucarrats.

— C.I. d'Hisenda i Règim Interior (abans Economia i Administració): Josep Montràs Rovira, Àngel Cabeza Gené, Lluís Gómez Bori, Francesc Torres Farràs, Ramon Crespiera Sucarrats i Enric Terencio Arisa; suplents: Carles Padrós Valldeoriola, Alfons Gisbert Ramon.

— C.I. d'Atenció a les Persones: Lluís Gómez Bori, Iolanda Burdó Vallés, Josep A. Martínez Góngora, M^s Carme Bermúdez Moyano, Elvira Permanyer Sert i Enric Terencio Arisa; suplents: Àngel Cabeza Gené, Francesc Torres Farràs.

— C.I. d'Educació, Joventut i Esports: Iolanda Burdó Vallés, Carles Padrós Valldeoriola, Àngel Cabeza Gené, Mª Carme Bermúdez Moyano, Ramon Crespiera Sucarrats i Enric Terencio Arisa; suplents: M- Àngels Morera Barniol, Elvira Permanyer Sert.

Les comissions informatives tenen per finalitat l'estudi, deliberació i informe respecte als assumptes que han de ser presentats davant el ple de la corporació. Es reuniran amb antelació suficient a la celebració de les sessions plenàries i els seus acords es prendran mitjançant el sistema de vot ponderat dels seus membres respecte al nombre legal de regidors de cada grup polític dins la corporació.

3) Nomenament de representants de la corporació en òrgans col·legiats de competència del ple:

— Patronat de l'Arbre Fruiter: José A. Martínez Góngora, Mª Àngels Morera Barniol, Carles Padrós Valldeoriola i Elvira Permanyer Sert.

— Patronat de la Fira-Mercat: M^s Àngels Morera Barniol, Lluís Gómez Bori i Francesc Torres Farràs.

— Hospital-Residència: Àngel Cabeza Gené.

— Creu Roja: Àngel Cabeza Gené.

— A.D.F. Els Cingles: Carles Padrós Valldeoriola.

— Consorci del Moianès: Josep Montràs Rovira, M^s Àngels Morera Barniol. Com a suplent, Josep A. Martínez Góngora.

— Patronat de Museus: M^s Àngels Morera Barniol, Josep A. Martínez Góngora i Elvira Permanyer Sert.

— Consell Local d'Esports: Carles Padrós Valldeoriola.

— Consorci de Gestió de Residus del Bages: Carles Padrós Valdeoriola.

— Patronat de Ràdio i Televisió de Moià: M^s Àngels Morera Barniol, Josep A. Martínez i Góngora, Iolanda Burdó Vallès, Alfons Gisbert Ramon, Enric Terencio Arisa.

— Fundació Moià, Baus-Toll: Josep Montràs Rovira, Josep A. Martínez Góngora, M^s Àngels Morera Barniol.

— Consell Escolar Municipal: Josep Montràs Rovira, Iolanda Burdó Vallès, M^s Carme Bermúdez Moyano i Enric Terencio Arisa. Suplents: M^s Àngels Morera Barniol i Francesc Torres Farràs.

— Patronat Municipal de l'Habitatge: Josep Montràs Rovira, Josep A. Martínez Góngora i Àngel Cabeza Gené.

4) Nomenament de tinentes d'alcalde, membres de la junta de govern, altres òrgans municipals:

— Tinentes d'alcalde: 1r, Josep A. Martínez Góngora; 2n, Àngel Cabeza Gené; 3r, M^s Àngels Morera Barniol; 4-, Iolanda Burdó Vallès.

— Junta de govern local: Josep Montràs Rovira, Josep A. Martínez Góngora, Àngel Cabeza Gené, M^s Àngels Morera Barniol, Iolanda Burdó Vallès.

— Comissió especial de comptes: Àngel Cabeza Gené, Lluís Gómez Bori, Ramon Crespiera Sucarrats, Enric Terencio Arisa.

— Dipositari-tresorer: Àngel Cabeza Gené.

— Grups polítics: Convergència i Unió; Moià Alternativa de Progrés- ERC-AM; Partit dels Socialistes de Catalunya - Progrés Municipal.

5) Delegacions genèriques o específiques en les àrees o assumptes municipals:

— Urbanisme i Obres, Cultura Popular i Tradicional: Josep A. Martínez Góngora.

— Promoció Econòmica; Cultura i Patrimoni: M^s Àngels Morera Barniol.

— Hisenda i Règim Interior; Salut Pública i Consum: Àngel Cabeza Gené.

— Ensenyament; Acció Social; Joventut; Atenció a les Persones: Iolanda Burdó Vallès.

— Esports, Medi Ambient: Carles Padrós Valdeoriola.

— Seguretat i Via Pública: Lluís Gómez Bori.

6) Delegació de competències del ple, si escau, a favor de la junta de govern:

— Adquisició, alienació o permuta del patrimoni en allò que fa referència a les parcel·les de titularitat municipal compreses en els projectes de reparcel·lació dels sectors A1 i B1 de la Urbanització de Montví de Baix per tal d'agilitar els tràmits jurídic-administratius i poder disposar amb celeritat de més recursos financers.

— Autoritzar, disposar despeses i reconèixer obligacions en els límits de la seva competència (fins al 10% dels recursos ordinaris).

— Aprovació de factures.

— Atorgament de llicències urbanístiques i d'activitats.

7) Retribucions:

— A Josep Montràs Rovira per a les tasques del càrrec d'alcalde-president de l'Ajuntament amb contracte laboral i dedicació completa: 3.989,00 € / mes / bruts (14 pagues).

— A Josep A. Martínez Góngora, Mª Àngels Morera Barniol i Lluís Gómez Bori per les tasques pròpies de regidors municipals en l'equip de govern amb contracte laboral i dedicació completa: 1.700,00 € / mes / bruts (14 pagues).

— A Iolanda Burdó Vallès per les tasques pròpies de regidora municipal en l'equip de govern amb contracte laboral i

dedicació parcial: 850,00 € / mes / bruts (14 pagues).

8) Gratificacions:

— A Àngel Cabeza Gené per les tasques de regidor municipal en l'equip de govern amb dedicació completa: 1.700,00 € / mes / bruts (14 pagues).

— A Carles Padrós Valldeoriola per les tasques de regidor en l'equip de govern amb dedicació parcial: 850,00 € / mes / bruts (14 pagues).

— A Francesc Torres Farràs, Elvira Permanyer Sert, Ramon Crespiera Sucarrats, Mre Carme Bermúdez Moyano, Alfons Gisbert Ramon, i Enric Terencio Arisa: 200 euros / mes bruts (14 pagues) per les seves tasques com a regidors municipals.

9) Indemnitzacions:

— Desplaçament a Barcelona per assumptes municipals: transport, 50 euros; dinar i altres despeses, import a justificar.

— Desplaçament a Manresa o Vic per assumptes municipals: transport, 20 euros; dinar i altres despeses, import a justificar.

— Desplaçament a altres municipis per assumptes municipals: transport, 0,25 euros / km; dinar i altres despeses, import a justificar.

10) Aportacions a grups polítics (225 euros / any x nombre de regidors + 1):

— CiU: 1.800 euros / any.

— M.A.P.: 1.350 euros / any.

— P.S.C.: 450 euros/any.

Més notícies municipals

Per tal de completar l'anterior informació, rebuda de l'ajuntament, copiem del diari manresà «Regió 7» el resum d'una sèrie de notícies referents a la vida municipal moianesa:

—17-6-2007: «Sense sorpreses a Moià. La majoria absoluta assolida per CiU (7 dels 13 regidors del consistori) el passat 27 de maig va permetre que ahir Josep Montràs fos investit alcalde per setena legislatura consecutiva. La sessió constitutiva es va haver de fer a la sala polivalent de l'auditori de Sant Josep, a causa del mal estat en què es troba el saló de plens de la casa consistorial».

—21-6-2007: «L'oposició denuncia que el govern de CiU de Moià ha apujat el 66 % els sous dels regidors. Martínez tindrà la polèmica cartera d'Urbanisme».

—23-6-2007: «El govern de CiU de Moià diu que els sous dels regidors només s'han apujat el 34 %».

GAS-OILS ROVIRA, S.L.

CALEFACCIONS INDUSTRIALS
AGRÍCOLA

MOIÀ Avda. Zona Industrial, s/n
Tel. **830.12.25**

AVINYÓ Antoni Pont, s/n
Tel. **838.72.78**

CALDERS Crta. de Manresa Km 18,4

INTERCOMERCIAL
E.L.A. 1984

Campsa

EL MOIANÈS FA CENT ANYS SEGONS «EL PLA DE BAGES» JULIOL-AGOST DE 1907

9 de juliol de 1907

Servèy d'automòvils

Ampliant les notícies que referent al establiment d'un servèy d'automòvils publicàrem ahir, podem avuy ser mes esplicitos y donar algun detall del nòu servèy que creyèm serà ben rebut pel públic pels beneficis que'n reportarà.

Aquèt matí el propietari dels cotxes automòvils interurbans, senyor dòn Miquel Pratmarsó (1) que residèx a Barcelona, acompanyat del tinent d'Alcalde senyor Armengòu, pera comunicar-li que pensa establir un servèy d'automòvils entre Manresa y Vich pera'l transport de passatjers quins podrien fer el viatge d'anada y tornada ab un dia creuantse a Moya. El senyor Pratsmarsó encoratjat per la bona acullida que'l seu plan ha trovat en els dignes senyors Armengòu y Jordana que no han d'oposarse en res que impliqui millorament moral y material de Manresa, ha determinat fer proves ab els automòvils a mitj agost pròxim y inaugurar definitivament el servèy públic a primers de setembre.

Els cotxes automòvils han sigut construïts a Zurich (Suïssa) y segons nostres notícies oferiran les millors comoditats possibles al públic.

15 de juliol de 1907

El Servèy d'automòvils

Han despertat gran interès les notícies publicades en EL PLA DE BAGES referents al establiment d'un servèy d'automòvils entre Manresa y Vich, y Manresa y

Solsona, y esperada ab ànsia l'inauguració de tan interessantíssim còm necessari servèy lo metex a Manresa que a Vich, Moya y demés poblacions beneficiades.

Verament es lloable 'l propòsit del distingit català resident a Barcelona don Miquel Pratmarsó, d'establir aquest medi ràpid y directe de comunicació entre les poblacions esmentades, evitant axis les molèsties inerents als viatjes llargs ab tartanes o diligències, además de resultar mes econòmics.

Que'l projecte del senyor Pratmarsó ha despertat interès y ha sigut ben acullit no sòls a Manresa sinó atòra [*sic*], ho prova una carta hèm rebut de Vich en la que'ns manifesten que la notícia de la millora ha causat molt bòn efecte èntre'ls vigatans y desitgen tingui un felís èczit.

També hèm rebut d'uns quants senyors industrials, comerciants y propietaris de Moya la següent comunicació pregantnos en nòm dels moyanèsos y en el propi, que la publiquem en EL PLA DE BAGES, encara que estigui dedicada al senyor Alcalde còm agraïment a les seves manifestacions favorables al important y utilíssim projecte del senyor Pratmarsó.

Vèusaquí el document que reproduïm ab molt gust:

«Sr. dòn Pere Armengòu, Alcalde de Manresa.

»Vos felicitem ingènuament, corallament, pux no podem menys de besar la ma al que be 'ns vòl per vostres simpàtiques manifestacions de patriotisme comarcal fetes en la visita que rebereu del senyor Pratmarsó el dimars proppasat tocantvos la glòria de facilitar prospe-

ritats a Manresa y a la nostra, vostra germana, Moya.

»Tot lo que progressin en avant l'indústria y el comèrs moyanèsos, a vos y a la Corporació Municipal que tan dignament presidiu ab gran acèrt y profit dels interessos comarcans, ho deurem.

«Aprofitem aquesta ocasió pera expressarvos la gratitud dels industrials y comerciants d'aquèsta vila,

Francisco Fàbregas, Tomàs Vidal, Sebastià Renom, Benvingut Fàbregas, Andreu Roca, Ramon Ponsa, Josep Ollé, Isidro Roca (2).

Moya, 13 juliol de 1907.»

Respecte del nou servèy que faran el trajecte de Manresa a Vich, han sigut construïts a la acreditada casa *Orion* de Zurich (Suïssa), capassos per 25 persones ab lloc per equipatge gros demunt del cotxe, y pel petit en una xarrèta, còm en els cotxes de ferrocarrils; els assientos estan encuxinats ab coberta de cuyro flexible, el motor es de tota seguretat havent donat gran renom a la casa constructora, la qual ha guanyat diferents premis en varies Esposicions, no tan per les grans velocitats alcansades, còm per la regularitat de la marxa que's lo mès important en aquest país tan montanyós* Pera mès seguretat porten dos potents frènos un de ma y altre de pèu que dominen el cotxe absolutament y ràpidament. Es probable que'l servèy s'estableixi sortint un cotxe a les sis del mati y altre a les cinc de la tarda de Manresa y Vich simultàniament per poguer fer el viatge d'anada y tornada en un dia.

Tindrem al corrent a nostres llegidors de tot lo relatiu a tan important assumpte.

19 de juliol de 1907

El servèy d'automòvils

Hèm tingut el gust de rebre la visita del nostre distingit compatrici dòn Miquel Pratmarsó, qui, còm saben nostres llegidors, se proposa establir un servèy d'au-

tomòvils entre Manresa y Vich y probablement molt aviat entre Manresa y Cardona.

El senyor Pratmarsó està molt animat per les notícies que ha rebut favorablement al seu projecte y encoratjant-lo a que aviat el posi en pràctica, augurant un bon èxit per la necessitat y gran utilitat del nou servèy.

El plan del senyor Pratmarsó data ja de algun temps havent tancat la contracta pera la compra de tres omnibus automòvils a la renombrada casa Orion de Zurich, el dia 29 de maig últim.

Agrait a la bona acollida que ha tingut el seu projecte, se proposa inaugurar el servèy a mitjans d'agost, no perdonant medi ni gasto pera servir be al públic.

En defecte del telefono entre Manresa y Vich, y a fi de atendre desseguida als viatgers en qualsevol contratemps que sofrís el veícol, pensa posar un servèy de coloms missatgers quins portarien a Manresa la notícia sortint immediatament altre cotxe pera recullir als viatgers y seguir son camí.

El senyor Pratmarsó es home d'empresa, actiu y intel·ligent y està disposat a introduir totes les reformes en el servèy que les conveniències y comoditats del públic reclamin.

Durant la seva estada a Manresa l'empresari d'aquèsta millora ha fet algunes gestions pera la realització del seu projecte.

Agraim coralment la visita del nostre apreciat compatrici senyor Pratmarsó y li desitgem un complet èxit en sa utilíssima empresa.

23 de juliol de 1907

El Sr. En Francesc Cambó a Castelltersòl

Sr. Director de EL PLA DE BAGES

Molt senyor meu: Es un fet la vinguda del senyor En Francesc Cambó a aquesta vila del Moyanés. Les últimes notícies que sobre aquesta vinguda s'havien donat, ficsant pel dilluns d'aquèsta set-

mana l'arribada del susdit senyor, van posar en activitat a tots els elements d'aquesta vila què, juntament ab els que composen la colònia estiuenca, han rivalisat en demostrar que si per en Cambó havia sigut la ferida en l'atentat d'Hostafrancs (3), la ofensa que ella significa pels qui aymen a Catalunya, l'havien sentida tots els qui som avuy a Castelltersòl.

A primeres hores de la tarde s'ha sapigut que l'automòvil en què vindrà en Cambó, seria aquí entre quatre y cinc, y axò fa que tothom s'encamini cap a la *Violeta*, qu'es el punt d'arribada. També me n'hi vaig jo, desitjós de no perdre ni un detall y pera donarne compte ab tots els pormenors.

Lo primer que crida l'atenció es un arc de triomf a l'entrada de la vila, que'n diuen ésser obra d'en Gallés (4). Aquèx fill de Castelltersòl, quin nòm va associat a totes les obres de cultura y patriotisme que aquí se desenrotllen de veres que s'hi ha lluit. El creuer que lliga les columnes està format per una gran bandera catalana, sobre quin fons hi ha aquesta dedicatòria: «Castelltersòl a Cambó», y cimejant per sobre de Marc el pendó de Castelltersòl, que ha cedit l'Ajuntament.

A poca distancia del arc hi oviro el *chalet* que hostatjarà a n'en Cambó. Que n'es de bonicòy! Els jardins que hi donen entrada semblen un pla d'admetllers en plena florida. Acaban d'enllestir una corona que penja al centre, hi oviro al Utrillo (5), que ha sigut el director *ó'orquestra*, trevallant ab tot l'amor, ab la seva pipa y el jipi-jàpa, sempre simpàtic, sempre 1 metèx...

Li pregunto d'aont ha surtit tal devassal de flors y' m contesta qu'es la tasca que han realisat les senyoretas de Castelltersòl y colònia en obsequi al patrici que desde aquella tarde serà cohoste seu.

L'interior del *chalet*, que m'han fet seguir està bè, molt bé. El mobiliari, nou de dringa. En Ciprià Calvét, que axis vol contribuir als obsequis a n'en Cambó, ourà felicitacions de tothom.

Me diuen qu'es cosa de pocs minuts l'arribada d'en Cambó, y cap a la *Violeta* me'n vaig. Quina animació! Els veïns de Castelltersòl y els de la colònia, les mestresses d'aquèstes pagesies y les senyores de la Capital; tot el Castelltersòl del istiu. Tothom forma grupos fent els seus comentaris al acte. A l'una part hi veig el alcalde de Castelltersòl, dòn Prudenci Brossa [i.e. Bros] (6), y al jutje municipal senyor Roger (7); al senyor Ecònom y clèro vicarial, regidors; a en Oller, Jordà, Gallés; a l'altra banda, les senyores del Oller ab la senyor viuda y filles de Albó, les Salabert, Nogueras, Martínez, Comellas, Utrillo, Maresch, y que se jo quantes mès que no recordo.

Tot d'un plegat un fort picament de mans avisa que està a la vista l'automòvil que condueix a n'en Cambó. Efectivament era ell metèx. El primer de baxar es en Ramon Albó, qui l'acompanya desde Caldes; després en Matheu, el propietari del automòvil, un Hispano-Suiza de 24 cavalls, que ha volgut estrenar avuy en obsequi al *leader* de la causa de Catalunya; després en Ciprià Calvet, y per últim en Cambó. Bòn punt ha posat pèu a terra, en Albó li presenta "a les Autoritats y comissions, que han surtit a saludarlo, y luego un baylèt que vestex el traje típic del pagès català, li recita uns versos de felicitació.

Tot seguit y entre 'ls visques a Catalunya, a la Solidaritat y a n'en Cambó, la comitiva se dirigèx al xalet. A la porta, s'adelanta una de les senyoretas de la colònia, fentli entrega d'un ram de flors, del qual penjen quatre cintes, en les quals hi ha pintats els escuts de Catalunya, de Barcelona y Castelltersòl, ab una dedicatòria a n'en Cambó. Aquèx, sumament emocionat, pronuncia breus paraules d'agraïment.

«Vos pensàveu que venia un malalt y no ho soc pas. Deu m'ha retornat la salut que mès que may, consagraré a la causa de Catalunya. Gràcies per tants obsequis: per tots mon agraïment.» Nous pi-

caments de mans y visques a Cambó.

Tal ha sigut la rebuda que hèm fet d'aquèx patrici benemèrit. Podem estarne y n'estem satisfets. Ha sigut lo que havia de ser: grandiosa còm en Cambó se merexia: seria còm el caràcter dels catalans; franca y carinyosa còm els fills de Castelltersòl.

X.

Castelltersòl, 22 juliol de 1907.

29 de juliol de 1907

El servèy d'automòvils

Segueixen ab activitat els preparatius pera l'establiment del servèy d'automòvils de Manresa a Vich que tan ben rebut ha sigut pels manresans, vigatans, moyanèsos y altres poblacions de la línia.

El dissapte darrer estigué a Manresa l'actiu empresari d'aquèt útil y urgent servèy dòn Miquel Pratmarsó, qui acompanyat del tinent d'Alcalde senyor Jordana, visità al Alcalde senyor Armengòu pera comunicarli els preparatius que's van realisant pera portar a terme el projecte.

Segons se'ns informa a mitjans d'agost se faran proves ab un òmnibus automòvil de Manresa a Vich, a qual ll avuy ha surtit cap a Zurich el benemèrit patrici senyor Pratmarsó pera contractar un cfraffeL/rinteligent que la metexa casa *Orión* constructora dels veícols li facilitarà pera mellor seguretat dels viatjers.

L'administració dels automòvils s'instalarà a la Muralla del Carme, número 2 y la cotxera als grandiosos locals dels Docks.

8 d'agost de 1907

Una excursió per la comarca del Moyanés. Castelltersòl-Museu Gallés

Aquest musséu es una prova de lo que pòt el que vol o més bé, escepció dels esfòrsos individuals ab l'entussiasme patri.

Vèusaquí una breu ressenya de lo que conté l'important Museu Gallés (8).

Goigs - 1700; Sagells - 1000. Biografies de religiosos, religioses y sacerdots del poble de Castelltersòl, mes de 100. Colecció de datos històrics de Castelltersòl que ocupen més de 200 planes. Recopilació de datos, grafiada en arbre genealògic de 12 generacions Gallés fins a la primera francesa 1598.

Exemplars més importants:— Crist jascent, unànimement admirat. - Un retaule grabat y daurat sobre cuyro antiqüíssim. - Ídol mejicà transportat per un missioner. - Curiosos records de l'última guerra civil. - Varis exemplars de arma de fòc de pedra foguera. - Ploma àrabe ab estutg. - Monedes espanyoles y estrangeres, 500. - Gran munió de fòssils, petxines, cabrètes de mar, estrelles de Tortosa, madrèspores, corns, cargols y estrelles de mar. - Tosques estelactiques de forma vidre volador y còm peus de rata de la mina Salomó de Valls. - Un cràneo humà entoscat tret d'un llac dintre la mina del Castell o Castelleí (9). - De la mateixa mina, un cràneo animal d'espècie desapareguda, segons opinió d'un veterinari y geòleg.

L'importància del Museu Gallés, l'expressen les dugués ratlles següents dels senyors Cambó y Albó.

«Si a cada població hi hagués un home que còm en Gallés, recullis totes les palpitations de la vida local, altre fora la sort de nostra Catalunya.

Castelltersòl 28 juliol 1907.

Francesc Cambó.

Estic plenament conforme ab lo que diu el bòn amic Cambó.

Ramon Albó.»

S.A.

9 d'agost de 1907

De Moya

El dia 16 del corrent se celebrarà a n'aquèsta vila la simpàtica y instructiva festa del «Arbre Fruyter», que serà pre-

sidida pel digníssim diputat a Corts pel districte de Castelltersòl, el nostre distingit amic dòn Lluís Ferrer y Vidal.

S'efectuarà una important vetllada en quina part musical hi pendrà part l'eminent tenor moyanès y fundador de la Lliga del Arbre Fruyter, dòn Francisco Vihas.

9 d'agost de 1907

Han sigut elegits els senyors següents:

Mossèn Joan Canudas Ecònom de Vilarasau; [...] Mossèn Pere Rovira, Vicari de Castelltersòl [...]

10 d'agost de 1907

De Moya

Ampliant la notícia que donarem ahir de la Festa del Arbre Fruyter que's celebrarà el dia 16 del corrent a la ilustre y reyal vila de Moya podem afegir que, segons l'artístic Cartell que la Comissió organitzadora ha tingut la atenció d'enviarnos, se concediran 22 premis que oferèxen entre altres distingits senyors dòn Lluís Ferrer y Vidal, diputat a Corts pel districte, dòn Dionís Morató y dòn Robert Ponsa, de Moya, don Antoni Abadal, de Manresa, el llorejat tenor y fundador de la Lliga dòn Francisco Vihas, y la Diputación provincial.

Pera donar una prova de germanor a les viles veïnes, la Lliga ofereix deu premis de 50 pessetes cada un als agricultors de Castelltersòl, Castellcir, Collsuspina, Centelles, Estany, Oló, Avinyó, Calders, Monistrol y Artés que hagin plantat mes arbres fruyters durant l'any en una quartera de sembradura y hagin sigut mes fidels complidors dels debèrs de bòn ciutadà.

17 d'agost de 1907

De Moya

Va celebrar-se ahir ab molta concurrència en aquesta reyal vila la instruc-

tiva y poètica festa del Arbre Fruyter organitzada per la «Lliga», de la que es fundador y president l'ilustre moyanès nostre respectable amic dòn Francisco Vihas.

Va presidir l'acte el digníssim diputat a Corts per Castelltersòl nostre distingit y bòn amic dòn Lluís Ferrer y Vidal, qui tenia al seu costat al ilustre Arxipreste de Moya y al digne diputat provincial dòn Ramon Albó.

Ocupaven llocs de preferència nombroses representacions entre les que hi havia l'Alcalde senyor Armengòu en representació del Ajuntament de Manresa y el senyor Oms y Rovís (10), president de la «Cambra Oficial Agrícola del Pla de Bages».

El programa de la festa s'eczecutà ab gran acèrt y justesa en sa part artística y literària. Les cançons catalanes cantades pel eminent tenor En Vihas foren entussiasment aplaudides.

Pronunciaren eloqüentíssims discurs enaltint la civilisadora festa que's celebrava remarcant la gran importància de la metexa, els senyors Vihas, Albó y Ferrer y Vidal.

El president senyor Ferrer y Vidal, feu *el repartiment de premis, ofrenes del Rey dòn Alfons, la Reyna dònna Maria Cristina, les Infantes dònna Isabel y dònna Pau, princesa de Baviera, el senyor ministre de Foment, el diputat pel districte, els senyors Morató y Vihas de Moya, Abadal de Manresa y altres fins al número de 22.

Se concediren 10 premis de 50 pessetes ofrena de la «Lliga» a varis agricultors de la comarca.

Acabà tan agradívola festa ab molta germanor sortint la concurrència molt satisfeta del acte.

19 d'agost de 1907

En Vinas a Càdiz

L'eminent tenor moyanès, y entussias-ta fundador de la Lliga de Defensa del

Arbre Fruyter, de Moya, dòn Francisco Vinas, després de la important festa del Arbre Fruyter, del que donàrem un extracte en la darrera edició, l'aplaudí Vinas, el dissapte va marxar a Càdiz a donar una sèrie de representacions de òpera.

Celebrantse 'l dia 26 la festa del Arbre Fruyter a Sitjes, el senyor Vinas, donant una senyalada prova del entusiasme que sent per aquesta institució anirà expressament de Cadíz a Sitjes pera prendre part en l'esmentada festa, regressant el metex dia 26 a la capital andalusa pera continuar prenent part en les esmentades funcions d'òpera.

23 d'agost de 1907

El servèy d'automòvils

Avuy ha estat a Manresa y hèm tingut el gust de saludarlo, el nostre distingit compatrici dòn Miquel Pratmarsó, propietari dels cotxes automòvils que han de fer el servèy de transport de passatgers de Manresa a Vich.

El senyor Pratmarsó, ha dextat a l'Alcaldia una fotografia del magnífic, automòvil que ja es a Barcelona y què dijous de la setmana entrant arribarà a Manresa pera fer les proves y inaugurar el servèy.

A la torra dels Docks, s'ha construït un gran colomar aont s'han posat varies parelles de coloms missatgers de quins ne portarà una parella cada cotxe pera que, en cas d'ocórrer algun desperfecte en el veícol, portin el avís a Manresa y pugui sortir desseguida altre automòvil pera conduir a port als viatgers.

Estem doncs en vigílies d'inaugurar el servèy d'automòvils quina notícia donada desde fa temps en EL PLA DE BAGES, ha sigut molt ben acullida pera totes les poblacions favorescudes.

Transcripció i notes:
Jaume CLARA i ARISA

(1) Probablement de la família d'industrials tèxtils Pratmarsó, vinculada familiarment i professionalment amb els Aranó.

(2) Francesc Fàbregas i Giol (botiga de teixits; Joies, 21), Tomàs Vidal i Bres (confiter; Joies, 17), Sebastià Renom i Soles (llauner; Sant Antoni, 10), Benvingut Fàbregas i Giol (comerç de teixits; Sant Antoni, 12), Andreu Roca i Segalés (semoler; Sant Josep, 48), Ramon Ponsa i Vilardell (comerç de vins; Sant Josep, 50), Josep Oller i Valldaura (confiter; Sant Antoni, 5), Isidre Roca (fondista; ctra. de Vic).

(3) Francesc Cambó havia estat ferit en un atemptat en el barri barceloní d'Hostafrancs el 18 d'abril d'aquell any.

(4) Josep Gallés i Malats (1863-1920), polifacètic artista castellerçolenc.

(5) Antoni Utrillo i Viadera (1867-1944), pintor; estiujava a Castellerçol.

(6) Prudenci Bros, propietari de la Fonda Prudenci i alcalde de Castellerçol entre 1906 i 1910.

(7) Hipòlit Roger i Salavert (1866-1936), industrial castellerçolenc.

(8) Cf. amb la descripció del contingut, molt semblant, donada per Antoni PLADEVALL, *Castellerçol, història de la vila i el seu terme*, Vic: Eumo, 1991, p. 328.

(9) Segons Pladevall, «un crani trobat a la mina del castell de Castellcir».

(10) Josep Oms i Rovís, polític regionalista manresà.

És a punt de sortir el llibre
Moià, 1947-2006.
«La Tosca», seixanta anys
de vida moianesa,
de Jaume Clarà i Arisa,
profusament il·lustrat.
No te'l deixis perdre!

EL GOS DE LA MARE DE DÉU DE GRANERA

Fl termòmetre del cotxe marcava zero graus, el dissabte 9 de desembre del 2006, quan ens deturàvem davant L'Esclopet, acreditat restaurant de Granera que gestiona l'alcalde d'aquest disseminat agrícola. La xerrada d'en Feliu Ariafios i Masllovet, fotògraf i cronista gràfic del Moianès, cercava d'obtenir informació respecte d'algunes de les masies i oferir alhora el material de la Galeria Fotogràfica de www.moianes.net <<http://www.moianes.net>> per al que poguéssim convenir a l'ajuntament. Sembla que volen fer un calendari amb imatges històriques de la població. La primera impressió era del tot positiva i esperem veure'n els resultats ben aviat.

Nosaltres teníem feina a fer i, ben abrigats, començàvem a caminar pel GR 177, sota l'anomenat castell de Granera, preníem fotografies del basament, on clarament s'aprecia com va ser necessari reforçar algun punt de la roca. Encara no a un quilòmetre, la casa anomenada Bigues s'oferia a l'objectiu de les nostres màquines. Justament en aquest punt, apareix un gos d'alçada mitjana, de color negre amb clapes blanques, que, després de repassar-nos de dalt a baix, al Tomàs, al Feliu i a mi mateix, decideix sumar-se al nostre grup exercint en algun moment fins i tot de guia. En el trencall cap a la Roca, el nostre gos s'endinsa decididament vers una edifica-

ció que té tota la traça de ser una capella que no sabem incloure en cap de les categories arquitectòniques més comunes, malgrat la seva extrema simplicitat constructiva. Observem que hi ha dues entrades, i en un angle uns reclinatoris i una imatge que a contrasol no podem identificar més que com una advocació de la Mare de Déu. El gos, a qui des d'ara anomenarem com de la Mare de Déu de Granera, un cop vista la capella i fetes les fotografies que pertoca, ens acompanya fins a la casa de la Roca.

La finca, tancada amb pany i clau, presenta en general un bon aspecte. El sol bat de ple a les parets interiors de les galeries i ho aprofitem per a deixar-ne constància fotogràfica. Ens aturem al costat de la riera de Sant Martí, al costat de la bomba, on esmorzem. El gos ho aprofita per a córrer per tots els tolls de la riera: avui està gaudint del matí a cor què vols.

Remuntem el torrent del Coll fins a la casa d'aquest nom, al límit ja del terme de Granera. Per damunt, visible en algun moment amb els prismàtics, el dolmen de Trullars, en terres ja de Monistrol de Calders. Des del camí Vell, albirem a la fondalada l'estampa peculiar de Rubió, amb la seva torre de defensa que ens recorda històries de nyerros i cadells. Davant nostre, el Girbau de Baix i, al seu darrere, les runes del Girbau de Dalt. Ens han comentat que la propietat està

interessada a trobar imatges antigues per tal de refer, fins on sigui possible, l'antiga finca. Més enllà de posar-ho en general coneixement, farem saber a la propietat l'existència d'un arxiu de la Masia Catalana, gestionat pel Centre Excursionista de Catalunya, on es fàcil trobar material, si bé només fins a l'inici de la darrera guerra civil.

Novament ens trobem al GR 177 i comencem a desfer el nostre camí. El gos de la Mare de Déu de Granera se'n torna a la seva tasca de vigilant de Bigues; nosaltres, abans de retornar al Vallès, tornem a L'Esclopet, on la feina no ha permès al bon alcalde preparar el material per al Feliu. Hi haurà, esperem, altres ocasions, i també hi ha la possibilitat d'una tramesa per correu electrònic. Tampoc no podíem marxar sense portar en Feliu fins al carreró del Paraire, on floreix un boix grèvol de més de dos metres d'alçada.

El matí ha estat profitós: el basament del castell, Bigues, la Roca, el Coll, el Girbau... més les imatges que únicament portem a la retina, ens acompanyen mentre transitem per la nova carretera que, per un paisatge d'extrema desolació, comunica aquesta població amb Sant Llorenç Savall i el Vallès Occidental.

Antonio MORA VERGÉS
(Castellar del Vallès)

CLÍNICA PODOLÒGICA MOIÀ

D^{ra} Carme Mendoza Sacra
Nº Col·l. Podologia 1.113 / Nº Col·l. Infermeria 24.996

TRACTAMENTS DE PODOLOGIA I INFERMERIA

Plaça Colom, 4, 2n, 2a
Tel. 93 820 9155 - 08180 MOIÀ

EXPERIÈNCIES DE LA PRESÓ: LES PERSONES (III)

El rostre del pres és com un mapa del món contemporani: hi és tot. Com si es tractés d'un microfilm, el rostre del pres duu gravades totes les contradiccions del món modern. I, al mateix temps, aquest rostre és un abisme on s'enfonsen els més diversos projectes de futur: paraules altisonants, promeses electorals, grans interpretacions del món, tecnologies punta que asseguren el confort i la velocitat... Tot es va empassant a través d'aquest rostre gas-tat, com l'aigua abundant de l'estany desapareix implacablement pel forat estret del fons. (Reflexions extretes del material de la Setmana de Pastoral Penitenciària celebrada del 18 al 24 de setembre del 2006.)

Quan escric les experiències que he viscut entre persones empresonades, parlo de persones molt concretes que he conegut personalment, i de la trajectòria que he seguit durant setmanes i mesos. Alguns d'aquests presos els he coneguts des de la presó de joves de la Trinitat, com també he conegut els seus familiars i els ambients en què viuen i han viscut la major part d'ells des que van néixer.

Veritablement aquests presos són víctimes d'un sistema social, econòmic, d'un sistema cultural, com també d'un sistema judicial i penitenciari, que podríem qualificar d'injust i que els porten a realitzar uns actes que en altres circumstàncies la major part d'ells mai no haurien comès.

Molts d'aquests presos, ja ho he esmentat en algun escrit anterior, procedeixen de famílies amb processos de desvinculació. S'hi aprecien també mancances d'afectivitat, famílies sense feina, amb poques aspiracions, mancades de mitjans professionals. Algunes lluiten per

la supervivència diària, ocupen cases reduïdes, amb pocs serveis i espais personals, situades a la perifèria de la ciutat. Per tant, podríem dir que la presó es troba, fonamentalment, associada als pobres i marginats.

Malgrat totes aquestes circumstàncies, i que alguns d'ells només han viscut veient arreu mals exemples, fins i tot en la pròpia família, he observat que si intentes comprendre'ls, acceptar-los, escoltar-los, estimar-los, en el seu interior hi ha una riquesa meravellosa que et fa oblidar totalment que et trobes davant un delinqüent. T'expliquen la seva vida de nens i adolescents, les seves mancances, la seva pobresa, que no han gaudit mai d'un escalf familiar i no saben què és sentir-se estimat.

Tanmateix, hem d'afegir-hi el fenomen de la drogaddicció, que afecta la quasi-totalitat dels presos que conec i que és el motiu pel qual estan reclosos i que, en la majoria dels casos, continua essent el principal problema que tenen a la mateixa presó, com també després, quan en surten. El consum de droga els incapacita per a fer front a les tensions i dificultats diàries i els mena progressivament cap a la destrucció. Malauradament, alguns dels coneguts han mort per sobredosi, o bé a la mateixa presó, o bé quan han sortit amb algun permís o en llibertat. Encara no fa quinze dies que em varen comunicar la mort d'un jove que estava en llibertat provisional i a qui varen trobar mort en el racó d'una escala, al seu poble. Que n'és, de trista, aquesta notícia!

He de confessar que he trobat sempre un gran respecte i estimació per part dels reclusos envers els voluntaris que anàvem sovint a visitar-los i a passar una

Entrada de la presó de joves de la Trinitat (Barcelona)

bona estona amb ells. Si bé alguna vegada m'he trobat en alguna situació compromesa, mai no he tingut por en ser dins la presó. No deixa de constituir una satisfacció el fet que, cada vegada que em truca algun dels voluntaris que continuen anant a la presó, em diuen que els presos sempre, sempre s'interessen per mi, encara que els fa molta mandra escriure'm. Ja me'n faig càrrec: estan ocupats...

És ben veritat el que citava al començament de l'article. El rostre del pres és com un mapa del món contemporani: hi és tot. No hi ha dubte que a través de la mirada profunda dels ulls del pres hi descobreixes tot un món d'injustícia, d'odi, de menyspreu, de violència, de manca d'amor, de desesperança, de pobresa, de misèria, que va generant el nostre temps, el qual és capaç de fer grans avenços en

la ciència i en la tècnica, però que fa també que cada dia hi hagi diferències abismals entre famílies i països rics i pobres. Cada vegada hi ha més víctimes innocents i més culpables que gaudeixen de tota mena de privilegis i reconeixements. I per això fan falta més presons per a tenir ben recloses les víctimes de tot aquest sistema injust engendrat pels més forts i poderosos d'aquest món.

I si alguns delinqüents surten rehabilitats de la presó, no tardaran a tornar-hi, perquè es trobaran amb els mateixos problemes que els portaran a delinquir, sense treball, sense habitatge digne, amb famílies desestructurades, en barris dominats per la droga...

I faran falta encara més presons. És aquesta la solució?

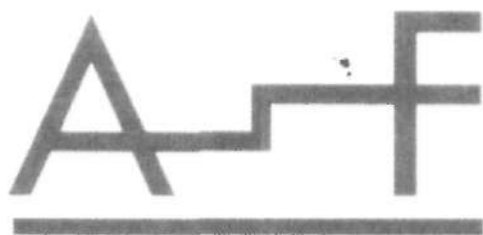
Josep M^s OLLER, escolapi

CAMINADES PEL MOIANÈS

Continuant el cicle de caminades curtes per diferents llocs del Moianès, que organitza Rivendel, el dia 13 de maig es va fer la vint-i-tresena caminada. A les nou del matí vam sortir de la plaça de Catalunya, o dels ànecs, la colla de caminaires, uns seixanta, que amb bon sol començarem a tressar cap al pont de la Corretjona i, per l'avinguda del Prat, anàrem a passar per davant de la gran casa pairal del Prat. Després seguirem camí en direcció a migjorn i anàrem a travessar la riera del Gai una mica més avall de la font Gargota per un gual de roca, per a després, tot pujant per l'obaga, arribar a prop de la Casanova del Prat, casa habitada, encara que no per pagesos sinó pels anomenats neorurals, o sigui gent no pagesa que ha vingut a viure i a ocupar cases de pagès que estaven en risc de caure i

que, gràcies a aquesta ocupació, s'han restaurat i fan prou goig.

Vam seguir camí per la soleia de la Casanova, per a anar entremig de pins a sortir al camí del camp de vol de les Humbertes i a la casa d'aquest nom, habitada per un matrimoni jove, Albert i Mònica, que es dediquen a la cria d'avioram engreixat a la manera antiga, o sigui sense pinsos amb additius estranys. La casa també té una part dedicada al turisme rural per a la gent que vol desconectar del tragí diari de la ciutat. Al voltant de la casa encara s'hi conserva un forn de calç i una petita teuleria, que suposem que devien servir per a construir l'edifici. Vam esmorzar al costat del mas, a l'ombra de les alzines, i després ens varen explicar una llegenda; l'Albert també ens va explicar el funcionament de la seva activitat de cria d'avioram i d'allotjament rural.

ARQUITECTURA FERRER S.L.

Josep Ma. Ferrer i Serra
Arquitecte

Plaça St. Sebastià, 6, 1r - 7a, 08180 MOIÀ
Tel. 93 820 80 21 Fax: 93 820 76 03
e-mail: arquitectura-ferrer@coac.net

Una cabana del parc prehistòric del Toll

Tot seguit reprenguérem el camí per anar a veure el dolmen de les Humbertes, que no sabem per què ha estat cobert amb una gran llosa, que, si bé no té res a veure amb la construcció original, fa que es tingui una idea aproximada de com podia haver estat la primigènia. Valgui la bona voluntat de qui ho va fer, encara que' no s'ajusti als criteris que avui s'apliquen en matèria prehistòrica. L'esmentat dolmen està situat al costat de la pista de vol anomenada de les Humbertes, que està preparada per a l'envolament i aterratge d'ultralleugers. També té grans coberts per a guardar-hi els aparells.

Vam deixar el camp de vol enrere i anàrem camí enllà per dessota del serrat de la Llebre, en direcció al torrent Mal, passant pel costat de la font d'Alba, que no vam veure perquè és a l'altre cantó del torrent, a la banda de la casa de la Tuta, i com que portava bastanta aigua no el vam creuar, sinó que prosseguírem pel corriol del costat del torrent Mal i férem camí fins a arribar a l'esplanada de davant la gran balma de la surgència de la cova del Toll.

Allà mateix vam acomiadar els excursionistes. Alguns varen tornar a peu a Moià i d'altres ens vàrem escampar pel lloc per poder contemplar les barraques que últimament s'hi han construït a fi de poder donar una idea de com vivia la gent prehistòrica de la contrada i que al mateix temps serviran per a acollir els estudiants a l'hora de fer tallers, quan van a visitar les coves del Toll, i així poder fer les activitats encara que el dia sigui més o menys fred o plujós.

Aquí volem fer un apunt: hi ha molta gent del Moianès que encara no ha visitat les coves del Toll. Quan ho facin, quedaran gratament sorpresos del lloc i de les condicions en què es troba, com també que hi hagi uns guies que t'expliquen una mica la història de l'indret i de l'època en què vivia l'home prehistòric, i les importants troballes que s'han fet i que continuen fent els arqueòlegs en aquella cova i en la del costat, anomenada de les Toixoneres.

Acabada l'excursió, esperarem la pròxima, a veure per on ens portarà.

Sebastià PADRISA

L'ESPLAI

Heus ací les activitats de l'Associació de Gent Gran de Moià (l'Esplai), que extraïem del butlletí núm. 131 (juny 2007).

Diumenge dia 3 de juny, a les sis de la tarda, ball, amb el disc-jòquei Rafel.

Dijous dia 7 del mateix mes, a la mateixa hora, conferència sobre «Els nens indigo» i «Vida després de la vida (II)», a càrrec del naturòpata Josep M. Arjona.

Diumenge dia 10, també a les sis, projecció de la pel·lícula *La joya del Niló*.

Diumenge dia 17, festa major de l'Esplai. A les dotze del migdia, a l'esglé-

sia parroquial, missa oficiada per Mn. Pere Sala. A un quart de dues, al local social, acte d'homenatge a tots els membres de l'associació i simpatitzants, sota la presidència d'Isidre José i Picanol: presentació, a càrrec de Joan Gaja, portaveu de la junta; salutació del president de l'Esplai, Joan Coll i Braut; discurs del president de la festa major; lliurament de plaques i rams de flors al matrimoni format per Josep Ródenas Bosch i Sara Clot Terrats, en representació de la gent gran; adhesió del batlle de Moià, Josep Montràs; cloenda a càrrec de l'acordionista Rosa Olivella, amb interpretació de peces del seu repertori. A les dues de la tarda, dinar de germanor a l'esplanada de l'estanyol del parc municipal. A les cinc de la tarda, a la sala d'actes, ball de festa major, amb Rosa Olivella (acordió), Carles Vilamajor (tuba i guitarra) i Damià Güell (tenoret i sac de gemecs), i sorteig d'una toia.

Dimarts dia 19, excursió a les comarques d'Osona i Ripollès, amb esmorzar a la Gleva, visites a Camprodon i Vallter 2000 i dinar a Setcases, seguit d'anima-da sobretaula.

Diumenge dia 24, a les sis de la tarda, projecció de la pel·lícula *Moulin Rouge*, amb John Huston.

- ✓ LAMINES IMPERMEABILITANTS
- ✓ PREPARATS ASFÀLTICS
- ✓ MÀSTICS I PERFILS PER A JUNTS
- ✓ AÏLLADORS TÈRMICS I ACÚSTICS

- ✓ ADITIVS PER A MORTERS I FORMIGONS
- ✓ PINTURES PER A LA CONSTRUCCIÓ
- ✓ PRODUCTES ANTICORROSIUS

ASFALTEX

Prestigi en Impermeabilització

Ctra. Molins de Rei a Rubí, km. 7,3 VALLDORÈIX (Barcelona) ☎ 936 747 112 - Fax 935 894 393 E-mail: asfaltex@adv.es http://www.asfaltex.com

NOVÈ APLEC A FERRERONS

I uin encís té aquest lloc per a la gent que s'hi acosta? Quina pau dóna estar-hi en silenci? És una mica difícil d'explicar, però el cas és que la gent s'hi troba bé.

Aquest any semblava una mica complicat celebrar l'aplec a Sant Pere de Ferrerons justament el dia de Sant Joan (o sia el 24 de juny, que s'esqueia en diumenge), no perquè els sants no es posessin d'acord, sinó perquè semblava que la gent tindria altres coses a fer. Sí que hi varen faltar cares conegudes, però la festa fou entranyable com cada any, convenientment anunciada i havent-se fet la rifa d'un xai a fi de recollir fons.

Tots esperàvem la xocolata de la Maria, que aquest any ens la va fer gruar força. Semblava que el ventet que feia no l'empiraria pas gaire, però l'olla no acabava de bullir. Finalment, tothom pogué menjar tanta xocolata com volgué.

Una estoneta de repòs després de la pujada duia la gent a fer la visita a la petita església. Sant Pere ja els estava esperant a tots amb la mateixa cara de bon home de sempre, disposat a escoltar aquelles coses que se solen explicar a un bon amic a qui veus de tant en tant. La campana repicava enjogassada anunciant la festa.

A les dotze, ben puntual, mossèn Francesc va començar la celebració eucarística, acompanyada per la música del grup Pedres Vives que, com cada any, havia fet acte de presència.

El sermó fou, a més d'una glossa de les figures de sant Pere i sant Pau, una visió positiva de l'Església actual, ressaltant tot el que, encara avui dia, té de positiu. Com sempre, d'una manera molt evangèlica, va parlar d'altruisme, d'entusiasme, de constància i de fe compartida i viscuda.

Eixint de missa tothom provava sort en les diferents rifes (de llonganisses, coques i xampany). La cara de molts es posava ben contenta en descobrir que els havia tocat.

En processó des de Moià, varen arribar els tractors antics, que anys ha havien portat el pa a casa en moltes

Exterior de l'església de Ferrerons el dia de l'aplec

Interior del temple de Sant Pere durant la missa

masies i que avui endrecen i preparen posant-los tots arrenglerats. Feia goig descobrir retalls de la història de la pàgina en els seus cors de metall.

Des del final de l'ofici litúrgic es podia escoltar música festiva d'algun acordió que acompanyava els diferents actes i la sobretaula. L'arròs, com sempre, al punt i molt bo, consumit, per unes cent vint persones, sota les ombres del bosquet del serrat de les Alzines.

Havent dinat continuava l'aplec amb l'actuació dels acordionistes, que feren les delícies dels presents amb les seves actuacions. I un màgic començà entretenint els petits i acabà embadocant els grans. Bona actuació.

Les sardanes, com cada any, hi tingueren un lloc de privilegi, interpretades per la cobla La Principal de Berga. Hom pensava en quan encara es tocaven amb una gramola. Com ha canviat el

temps des d'aleshores! Nosaltres dúiem espadnyes de vetes perquè no teníem cap "altre calçat, i esperàvem la gasosa que feien portar com a cosa excepcional juntament amb algunes galetes de coco per als nens.

El temps hi va acompanyar tot el dia. Feia sol, però un ventet suau ens refrescava, no deixant que la calor ens aixafés massa.

I després la pau. Quan el silenci torna al petit recinte de l'església, senties aquella pau, aquella sentor que desprèn aquest lloc. Aquesta és sens dubte la verdadera màgia de Sant Pere de Ferrerons. Si algun dia estàs massa estressat, fes la prova. Si et deixes embolcallar pel silenci, si t'acarona l'oreig que sovint hi fa, ja et dic jo que, si hi puges, tornaràs nou!

Glòria PONS I PUIGCORBÉ

Imatge de la nova oficina Moia

A caixaManresa compartim, amb els clients, projectes i il·lusions, i els ajudem a fer-les realitat. Compartim els reptes del creixement i la millora constant, amb productes i serveis fets a mida. I compartim una especial passió pel territori, les persones i el seu benestar.

caixaManresa

A Moia, per millorar el servei i l'atenció personalitzada, ens hem traslladat.
A partir d'ara els esperem a l'Av de la Vila, 11, tel. 93 830 04 01

www.caixaManresa.es / 902 44 43 42

RETRAT EXCEPCIONAL D'UNA MOIANESA

Lem esperat a aquest número, en què disposem de les pàgines centrals en color, per a reproduir el retrat excepcional d'una dona moianesa. El traïem del catàleg d'una exposició que es pogué visitar fa uns quants anys a Madrid (octubre-desembre 2000), Bilbao (desembre 2000 - febrer 2001) i Sevilla (març-maig 2001), amb el títol «De Goya a Zuloaga. La pintura espanyola de los siglos XIX i XX en The Hispanic Society of America».

Es tracta d'un quadre de Ramon Casas Carbó (Barcelona, 1866-1932), certament el seu millor retrat, pintat a Moià, probablement l'any 1909. Se sap que el famós pintor impressionista vingué a la nostra vila i pintava al carrer. Veié passar «la Priora», vestida típicament, i desitjà pintar-la. Aquesta bona dona es deia Dolors Ginestós i Morral, nascuda a Collsuspina i casada amb Antoni Roig i Florensa, amb qui havia viscut primer a l'Estany i aleshores a Moià, al carrer de Sant Sebastià, número 13 (davant de cal Ciuró). Fou la mare del famós ceramista estanyenc-moianès Josep Roig i Ginestós, ja conegut dels nostres lectors. Aquesta dona morí a Moià, on és enterrada.

Cal saber que, d'acord amb els costums de l'època, la realització del retrat requerí el permís del marit i del rector de la parròquia, el qual diu que preguntà al pintor: «Que li heu de treure la roba?» A què Casas respongué: «No, precisament la vull així com està.»

El quadre es titula, en castellà, «La Santera» (que podem traduir per «La Sagristana» o «La Priora») i és un oli

sobre llenç, de mida natural (170,3 x 120,5 cm), signat a baix a la dreta «R. Casas». El fons és l'espai del costat de la llar de foc de la casa de la dona retratada. Diu que mentre Casas pintava, el fill de la dona s'ho mirava... i la va dibuixar al carbonet. Casas li digué que pintés i dibuixés i li va regalar un plec de papers de barba i carbonets. D'aleshores ençà ja no l'abandonà la vocació artística.

Josep Roig s'assabentà que el quadre era a Nova York, juntament amb plats de ceràmica del mateix ceramista, en un mateix museu: The Hispanic Society of America. És curiós, doncs, que en un mateix recinte s'exposin el retrat de la mare i obra del fill.

Les característiques costumistes d'aquest quadre són que ens presenta aquesta figura, ja desapareguda, és clar, d'una de les dones que s'encarregaven de passar per les cases, amb una safata i un cistell, a recollir diners i donatius en espècie per a celebracions religioses.

Esperant que els lectors de LA TOSCA gaudiran amb la reproducció d'aquest retrat excepcional, que en l'exposició esmentada era destacat, agraïm a Núria Roig i Ihíguez, néta de la retratada i filla del ceramista Roig —la qual, per cert, guarda les arracades i l'agulla de pit que es veuen en el quadre—, les dades que ens han permès de confegir aquesta nota d'interès artístic i moianès.

Red.

CELEBRACIONS AMICALS

Foto de grup, ara sense cantar, de debò que és una meravella aquest pont.....i el grup també

Grup de moianesos en viatge per França davant el viaducte de Millau (6-6-2007)

Els seixantins moianesos van fer una trobada el diumenge dia 17 de juny, amb una missa de campanya prop de l'embassament del Molí Nou, seguida d'una xocolatada i una caminada. Després, dinar al Pica-tapes de la carretera de Vic, amb sobretaula animat de ballaruga. Val a dir que aquests moianesos van néixer l'any 1947, el mateix any que naixia LA TOSCA.

MOIANÈS SOLIDARI

Festa de la Convivència

El dia 30 de juny es va celebrar, com ja és habitual en els darrers anys, una nova edició de la Festa de la Convivència.

A mitja tarda ja es podia observar un moviment inusual a la plaça Major: gent muntant taules i preparant l'espai adient per a la celebració. De mica en mica van anar arribant les parades de la cuina internacional, algunes cuinant o acabant de preparar el menjar en directe a la mateixa plaça.

A partir de les nou del vespre es van començar a omplir les taules i a formar-se cues davant les parades que mostren les arts culinàries dels diferents participants. Com l'any passat, vam poder degustar una mostra selecta de les cui-

nes africana (Mali), argentina, equatorial, marroquina, uruguaiana, veneçolana i catalana. Com sempre, es va donar la benvinguda als assistents, en els idiomes habituals: català, castellà i bambara (idioma parlat per més de deu milions de persones a Mali i altres països limítrofs de l'Àfrica de l'Oest).

Més de tres-centes persones van compartir espai, taula, àpat i festa en una espontània i bonica demostració del que som capaços de fer els moianesos i moianeses de diferents cultures i procedències quan tots junts ens ho proposem.

En acabar el sopar arribà el torn de la música i de les actuacions artístiques: les notes de l'acordió amb música equatorial de la mà de Segundo, les actuacions musicals infantils d'en Nil al clari-

net i de la seva amiga uruguaiana a la guitarra, l'espectacular agilitat de Bolívar i els seus germans ballant *rap*, les parelles uruguaianes dansant diferents figures del seu *pericón nacional*, els elegants moviments de Siham als compasos de la música marroquina i la improvisació, el ritme i el color de la dansa de diferents parelles africanes van posar una digna cloenda a una festa que, malgrat haver-se convertit ja en habitual dins el calendari moianès, té cada any la particularitat de l'esforç, la imaginació i el treball que els diferents col·lectius hi posen per tal de renovar-la i fer-la possible.

Il·lustrem aquesta nota amb tres fotografies que mostren aspectes de la Festa de la Convivència d'enguany.

El Moianès amb els malalts mentals de l'Àfrica

Aquest any hem decidit dedicar el nostre projecte central de cooperació a l'Àfrica. Ho fem amb una associació coneguda des de fa anys, amb la qual des del Moianès ja s'havia col·laborat a través de l'associació Aïma (www.aima-sm.org <<http://www.aima-sm.org>>) de Manresa.

Es tracta de l'associació Saint Camille, que es dedica a l'atenció dels malalts mentals a la Costa d'Ivori i altres països veïns. Com diu el seu fundador, Gregoire Ahongbonon, «si l'Àfrica és el Continent Oblidat, els malalts mentals són els oblidats dels oblidats».

Us fem una petita ressenya de l'entitat, que hem copiat de la presentació de la pàgina web d'Aïma.

L'Association St. Carn i Ile de Lellis neix a Bouaké (la segona ciutat més gran de la Costa d'Ivori, amb uns 600.000 habitants) l'any 1983, amb la intenció d'ajudar els malalts sense mitjans. L'any 1991 s'obre, també, a l'assistència als presos;

assistència no tan sols sanitària, sinó també humana. A més, també adreça l'acció cap a l'acompanyament dels malalts de sida i cap a l'ajut als refugiats de la guerra de la veïna Libèria.

L'any 1993 inicia l'activitat més difícil i alhora més extraordinària: alliberar, guarir, rehabilitar i reinserir, socialment i laboralment, els malalts mentals.

A partir d'aquest moment, va obrint centres d'acolliment, granges i tallers de reinserció a Bouaké i en altres poblacions del país i a Benín.

Els dos grans problemes de l'associació Saint Camille són el menjar i els medicaments. És evident que aconseguir diners per a la construcció d'hospitals o centres de treball és complicat, però només relativament, ja que d'aquestes inversions se'n pot fer una fotografia amb els seus protagonistes al davant, un acte d'inauguració més o menys mediàtic, etc.

L'associació, entre tots els seus centres d'acolliment i de treball, dóna suport a uns 1.500 malalts mentals interns. Això significa una despesa diària en menjar importantíssima, per a la qual no rep cap ajuda directa ni constant de cap ONG. Aquests 1.500 malalts, juntament amb els més de 16.000 que ja han estat reintegrats a les seves famílies, necessiten medicació constant, tant per al tractament dels interns com per a evitar recaigudes dels qui han tornar amb les seves famílies. Tampoc no disposen de cap ajuda concreta per a finançar els medicaments.

El projecte que des de Moianès Solidari s'ajudarà a desenvolupar consisteix en la compra d'un terreny de 168 hectàrees situat a Benín (a la vora d'un riu, amb una terra molt productiva i amb un subsòl molt ric en aigua) per tal de poder produir de manera extensiva gran part dels aliments que necessiten per a la seva subsistència (arròs, blat de moro, mandioca, hortalisses, etc). Una part d'aquest terreny (unes 40 o 50 hectàrees

es) el sembraran de palmera d'oli, la qual, un cop plantada, comença a ser productiva al cap de quatre anys i pot assegurar una producció per un període de 30 a 40 anys. Amb l'import de la venda de l'oli es disposarà de diners per a la compra de medicaments. O sigui que aquest projecte pretén ajudar a l'autofinançament de les despeses diàries i bàsiques de l'associació.

La visita que recentment ens va fer Gregoire Ahongbonon, acompanyat de la gent d'Aïma de Manresa, tenia com a objectiu urgent reunir la xifra de 30.000 €, que era l'import necessari per a la compra d'aquests terrenys. Des de Moianès Solidari es va prendre l'acord de participar-hi amb una aportació de 10.000 €, els quals, mentre no es recullen a través de les aportacions dels diversos ajuntaments, dels actes que es faran i dels donatius diversos, han estat aportats per diversos préstecs de persones amigues. Podem informar també que a través de diverses gestions de

l'associació Aïma s'ha aconseguit la xifra total dels 30.000 € i s'ha pogut procedir a la compra i escriptura del terreny.

Aquest projecte té una característica molt^especial que cal remarcar: no es tracta d'un projecte fet amb mentalitat i criteris europeus (que a vegades fracassen per desconeixement de la realitat concreta), sinó que és fet des de l'Àfrica i per africans. Les ONG no hem de pretendre dirigir els projectes en els quals participem, sinó saber posar-nos al servei de la contrapart que ens demana l'ajuda en una posició de confiança i alhora fer un seguiment exhaustiu del projecte demanant les justificacions necessàries per conèixer la seva correcta aplicació.

Us animem a afegir-vos amb les vostres aportacions a través del compte de «la Caixa» 2100 0069 01 0200236832 al vincle de solidaritat que des del Moianès estem creant amb els malalts mentals de l'Àfrica: *els oblidats dels oblidats*. Gràcies a l'avançada per la vostra col·laboració.

Adjuntem a aquestes explicacions unes fotografies il·lustratives.

Estat de comptes

Tornem a reproduir l'estat de comptes de l'exercici 2006 de Moianès

Solidari perquè, per deficiències tècniques, va aparèixer mal imprès en el número de LA TOSCA del mes passat.

MOIANÈS SOLIDARI

MOIANÈS SOLIDARI - ESTAT DE COMPTES ANY 2006

Saldo existent el 31 de desembre 2005	3.163,92 €
Total entrades any 2006	+ 22.163,72
Total sortides any 2006	- 22.795,10
Saldo existent el 31 de desembre de 2006	2.532,54 €

CONCEPTES	ENTRADES	SORTIDES
Ingressos campanya: Posta de Salut - Cañete (Perú)		
Associació Cultural Modilhanum (calendaris 2005).....	350,00	
Actes organitzats per Castellterçol Solidari.....	704,08	
Actes organitzats per Calders Solidari.....	585,01	
Ajuntament de Calders.....	650,00	
Ajuntament de Moia... (resta 2004).....	1.000,00	
Ajuntament de Moia (2005).....	5.800,00	
Ajuntament de Castellterçol (2005).....	2.050,00 (1)	
Ajuntament de Castellterçol.....	2.350,00 (2)	13.489,09
Ingressos per emergència Darfur		
Actes organitzats per Castellcir amb Tothom.....	1.490,00	
Ajuntament de Castellcir.....	3.600,00	5.090,00
Altres campanyes		
Casal d'Infants del Raval (Castellcir amb tothom).....	1.500,00	
Associació Raval Obert(Castellterçol Solidari).....	251,30	1.751,30
Quotes socis.....		876,00
Altres ingressos		
Interessos bancaris.....	1,72	
Ajuntament de Moia (subvenció sensibilització).....	878,58	
Altres.....	77,03	957,33
Destinacions recaptacions		
Fons Català Cooperació - Proj.Canete (Perú).....	11.285,00	
Fons Català Cooperació - Proj. Cañete (Perú).....	2.050,00 (1)	
Fons Català Cooperació - Proj.Cañete (Perú).....	2.350,00 (2)	
Fons Català Cooperació - Emergència Darfur.....	5.090,00	
Casal d'Infants del Raval - Barcelona.....	1.500,00	
Associació Raval Obert - Barcelona.....	251,30	22.526,30
Altres despeses		
Xerrades i actes organitzats.....	200,00	
Despeses bancàries.....	68,80	268,80
TOTALS.....	22.163,72	22.795,10

(1) Ingrés fet directament al Fons Català de Cooperació.

(2) Ingrés pendent de fer al Fons Català de Cooperació

PENSAMENTS CAÇATS AL VOL

Ser eixerit i espavilat, si no es fa servir, no serveix de res: no val la pena ser-ne.

Solament els qui no saben gran cosa tenen ganes de fer saber a tothom el que saben.

Els qui tan sols saben corregir i renyar, saben ben poca cosa.

De qualitats en té tothom, però no tothom les sap fer servir. És com de les flors, que no tothom sap fer-ne un ram.

Només són savis de debò els qui saben dir tres vegades: «En dubto», i dues: «No ho sé.»

Els estúpids són avorrits, però els pretensiosos són inaguantables.

Les humiliacions més grans de la humanitat són tres: la malaltia, la vellesa i la mort.

La medicina ha avançat tant que és impossible trobar algú que estigui sa del tot.

Els qui estan plens de salut saben deu mil remeis per a tots els qui estan malalts.

Els sexes no són superiors ni inferiors: són simplement diferents.

És una gran virtut saber frenar la llengua, i és una mena de sant el qui, tenint raó, sap callar.

Si parlem més del compte, hi ha el perill de no ser escoltats.

Aquell que amb tota la raó del món sap callar es mereix un aplaudiment.

Saber callar com cal té més mèrit que tenir facilitat de paraula.

N'hi ha que no tenen res per dir que valgui la pena i ho demostren xerrant pels descosits.

Demostra tenir talent i ser assenyat, no pas saber què s'ha de dir, sinó saber què s'ha de callar.

Sebastià CODINA
(«Vacarisses», agost 2005)

BIBLIOTECA

La biblioteca de Moià us convida a visitar les exposicions que periòdicament programa, ja siguin d'artistes locals o d'aspectes relacionats amb els llibres i la literatura. Així, durant el mes de juliol hem tingut l'exposició «Detectius», basada en els grans investigadors de la novel·la negra i policíaca. Des de Sherlock Holmes de Doyle fins a la Petra Delicado d'Alicia Giménez, passant pel Poirot d'Agatha Christie, en Maigret de Simenon... una munió de detectius i inspectors que han esbrinat grans misteris de la narrativa universal.

Al llarg del mes d'agost coincidiran dues exposicions: una d'artística, de la moianesa Maria Estevadeordal, i una de literària, titulada «Ciència-ficció». Aques-

ta darrera, comissionada per Miquel Barceló, fa un repàs de les característiques d'aquest gènere i dels seus temes més recurrents: el viatge a l'espai, els extra-terrestres, els robots i els viatges a través del temps, etc. Acompanyats d'autors clàssics del gènere, com Orwell, Asimov o Clarke, fins a arribar al *ciberpunk*, l'exposició us proposa un interessant recorregut per les claus d'aquest univers narratiu.

Per a aquest estiu hem programat les habituals sessions de contes a la fresca, una pel·lícula, un taller de còmic manga, un recital de poesia dins la Setmana Jove... Tot per desvetllar el gust de la lectura a grans i xics. Que passeu un estiu ben literari!

Taller de manga (28 de juny)

Públic infantil escoltant contes (3 de juliol)

PUBLICACIONS

En aquesta secció donem compte de publicacions relacionades amb Moià o el Moianès o bé d'informació publicada sobre la nostra vila i rodalia i la seva gent. Distingim tres apartats: llibres, revistes i diaris.

Llibres

En l'apartat de llibres, hem rebut:

—*El nord en la mirada. Homenatge a Ton Cabra i Vilalta*, miscel·lània de 256 pàgines, bellament editada i il·lustrada, editada per Raima Edicions (Moià 2007), dedicada a la memòria d'Antoni Cabra i Vilalta (Bagà, 1953 - Calders, 2003), el qui fou popular alcalde de Calders durant vuit anys (1987-1995) i traspasat a quaranta-nou anys d'edat. Confegit amb la col·laboració d'una trentena de persones, el volum va ser presentat a Bagà el

2 de juny i a Calders l'endemà, diumenge dia 3, amb gran assistència de públic. El llibre, patrocinat pels ajuntaments de Bagà, Artés i Calders, parla del Bagà dels anys cinquanta, de la vida municipal de Calders durant l'alcaldia de Cabra, de la seva lluita política, a més de la seva biografia i altres aspectes relacionats amb l'homenatjat.

—*Los fonemas de la nostalgia*, poemari de 136 pàgines, en castellà, del moianès Francesc Canas Soler, editat per Raima (Moià 2007), amb pròleg de Jaime Alejandre.

—*XIV Premi Literari Miquel Bosch i Jover 2007*, llibre de 90 pàgines que recull els treballs premiats en el concurs homònim organitzat per l'Ajuntament de Balenyà. Un dels treballs, en poesia, és de Josep Fàbrega i Selva, resident a Calders i vinculat a Moià.

—*Fem de poetes*, opuscle de 30 pàgines editat pel CEIP Josep Orriols i Roca de Moià amb composicions poètiques escolars.

Revistes

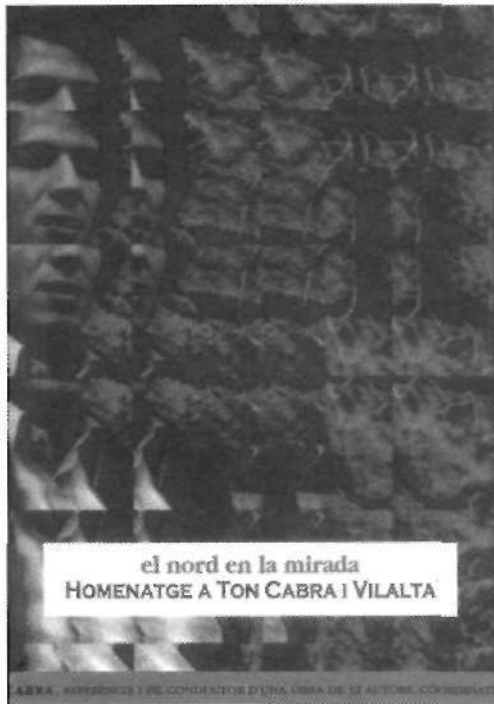
En l'apartat de revistes i començant per les editades a Moià o rodalia, hem vist:

—el número 89 (maig-juny 2007) de «Tretze Veus», portaveu del Servei de Catequesi de l'Arxiprestat del Moianès, amb 4 pàgines de temàtica catequística;

—el número 14 (10 juny 2007) de «Moià més», butlletí de l'Ajuntament de Moià, amb 12 pàgines de temàtica municipal;

—el número 62 (juny 2007) de «La Crinca», revista dels alumnes de l'Escola Pia de Moià, amb 36 pàgines de temàtica escolar;

—una edició especial del butlletí de l'Associació Rusc i Avets (Tordera i

Moià), amb 16 pàgines que recullen la memòria de l'any 2006;

—el número 9 (juny 2007) de «Abans», revista gratuïta destinada a les poblacions d'Artés, Balsareny, Avinyó, Navàs, Sallent, Navarcles, Sant Fruitós de Bages, Santpedor i al Moianès, amb 32 pàgines de publicitat i notícies.

Passant a les revistes editades a fora, hem vist:

—el número 59 (II trimestre 2007) de «Llengua Nacional», amb els articles «Estar» en perjudici de «ser» i *Els girs «a» i «de» + infinitiu amb valor condicional*, del gramàtic moianès Josep Ruaix i Vinyet;

—el número 1077 (juny 2007) de «Cavall Fort», amb un article de divulgació (titulat *Ulls com sols*), signat per M. Àngels Petit, i les habituals col·laboracions del ninotaire moianès Pícanol.

Diaris

Passant als diaris, hem trobat les següents notícies (que donem per ordre cronològic i, si no diem res, es tracta del diari manresà «Regió 7») d'interès per a Moià i rodalia i la seva gent:

—31-5-2007: «Restriccions de trànsit entre Calders i Sant Llorenç Savall».

—3-6-2007: «Rètols indicadors a les cases de pagès de Castellterçol». «Quatre-centes puntaires es reuneixen a Castellterçol». «Ètica i política a l'Estany», carta signada per Neus Prat i el grup municipal de CiU de l'Estany.

—4-6-2007: «Accident mortal amb un microcotxe a Moià. El conductor del vehicle, un equatorià de 25 anys i veí de la població, perd la vida en col·lidir amb una moto», notícia de primera pàgina, ampliada a l'interior.

—5-6-2007: «Castellterçol preveu fer una piscina coberta i ampliar el pavelló». «Hi ha patologies que tenen l'origen en els peus», breu entrevista a Montse Rodríguez Baho, podòloga de Castellterçol, dins la secció «Gent de casa».

—6-6-2007: «Un simulacre de foc posa a prova l'evacuació de 250 alumnes de l'Escola Pia de Moià. L'acció, que va ser tot un èxit, va incloure el rescat de dues persones tancades i l'atenció a un ferit». «Avui incineren a Terrassa el jove equatorià mort a Moià». La «meteoimatge» és un gallaret en un camp de Calders, fotografia tramesa a la redacció per Salvador Redó.

—7-6-2007: «El CE Moià guanya el seu primer torneig per a benjamins».

—8-6-2007: «Un centenar de persones pren part en un intercanvi de casals de la gent gran al Moianès», acte iniciat a Castellterçol, continuat a Santa Coloma de Sasserra i acabat amb un dinar i ball a Montví de Baix.

—9-6-2007: «La Generalitat posa a concurs l'obra de remodelació de la plaça Major de Calders».

—12-6-2007: «Abans, cada família podia menjar un quilo de pa al dia», breu entrevista a Rossend Casas i Rius, forner de Castellterçol, dins la secció «Gent de casa». La «meteoimatge» són unes acàcies florides a Castellnou (Moià), foto enviada a la redacció per Joan Capdevila.

—13-6-2007: la «meteoimatge» és una posta de sol des de Sant Quirze Safaja, fotografia tramesa a la redacció per Carles Illa.

—14-6-2007 («Avui»): «El Canadà colonial», ressenya del llibre *Niàgara, el tro d'aigua*, de l'escriptor moianès Albert Parareda.

—15-6-2007: «Futbol: Monistrolenca i Moià es van enfrontar per homenatjar l'ex-jugador Sergi Baltar, de Monistrol de Calders».

—17-6-2007: «Novè Triatló de Manresa: Godoy i Padrisa, reis del triatló al parc de l'Agulla. El barceloní i la moianesa guanyen un 9è Ciutat de Manresa amb més de 300 participants».

—17-6-2007: «Manel Vila revalida l'alcaldia de Castellterçol». «El triatló de Manresa és especial i intento sortir sem-

pre a guanyar», entrevista a Núria Padrisa, guanyadora de la categoria femenina del Novè Triatló de Manresa. La «meteoimatge» és una papallona damunt una flor als afores de Moià, foto enviada a la redacció per Carme Codina.

—19-6-2007: «Els perruquers estem creant contínuament, i això és art», breu entrevista a M. Àngels Romero, perruquera de Moià. «Música: El cantautor solsoní Roger Mas sedueix el Centre Esplai Escènic de Castellterçol».

—21-6-2007: «Un incendi crema 800 m² de massa forestal a Calders».

—23-6-2007: «La carretera entre Moià i Oló tindrà restriccions de trànsit per obres».

—26-6-2007: «Conviure amb un avi amb demència no és gens senzill», breu entrevista a Maria Cano, gerent de la residència de gent gran Nature de Castellterçol, dins la secció «Gent de casa».

—29-6-2007 («Avui»): «La "Naumon" amolla amarres. La Fura dels Baus s'acomia amb un concert aquàtic de música barroca. El vaixell, amb vuit tripulants, salpa del Port Vell de Barcelona i navegarà fins a Anglaterra; després farà el Mediterrani fins al Mar Negre».

—30-6-2007: «Ciclisme: Anna Henestrosa obre l'estatal amb un desè lloc a la "crono"». La «meteoimatge» és una pa-

pallona en un bosc de Moià, fotografia tramesa a la redacció per Carles Illa.

—1-7-2007: «Un incendi crema 180 m² de massa forestal a Calders».

—2-7-2007: «Ciclisme: Henestrosa és setena i Rovira catorzè en els estatals de ruta. El ciclista de l'Estany va ser capaç d'acabar la prova i en una posició molt bona, malgrat un fort refredat».

—3-7-2007: «Si el client arriba amb gana, ha de marxar ben tip», breu entrevista a Carles Badia, encarregat de l'Hotel Restaurant Urbisol, dins la secció «Gent de casa». La «meteoimatge» és una papallona al jardí botànic de Can Riera, foto enviada a la redacció per Carme Codina.

—5-7-2007: «És una broma de mal gust?», carta signada pel moianès Ramon Pons sobre qüestions municipals. «Música: Josep Bros inaugurarà la 25a edició del Festival Francesc Vihas de Moià». La «meteoimatge» és un fals gessamí enredat en una casa de Castellterçol, fotografia tramesa a la redacció per Joan Capdevila.

—6-7-2007: s'encarta dins el diari «Regió 7» un quadern de 12 pàgines fent publicitat del XXV Festival Internacional de Música Francesc Vinas (Moià, estiu 2007).

—8-7-2007: la «meteoimatge» és un contrallum a la piscina de Moià, foto enviada a la redacció per Carles Illa.

CLINICA DENTAL

Dr. Marc Pujol Comajoan

ODONTOLOGIA GENERAL-URGÈNCIES
ORTODÒNCIA-IMPLANTS

Plaça Major, 10, 3r. 2a.

Tel. 93 830 06 98

08180 MOIÀ

CAMPANADES

DE MARQUES, LOGOTIPS I PECES DE VESTIR

El capitalista Tommy Hilfiger va tenir la idea de crear algunes marques de vestir. El capital no el dedica a fabricar, sinó a fer conèixer, mundialment, les marques. Ell només hi posa el nom, uns altres fabriquen. Com diu Daryl Travis, expert en màrqueting, el negoci de Tommy Hilfiger no són els articles sinó les marques.

Com que sortir a comprar vol dir fer despeses, i això de pagar no agrada a ningú, la senyoreta dependent a ens ofereix la peça de vestir de marca com si fos un do. És allò tan ximple de la Generalitat de Catalunya que diu: «Entra a la botiga, deixa't estimar.»

Les marques donen a les peces de vestir un plus que les revaloritza. Les marques Adidas, Nike, Pody Shop, White Lebel, Puma, amb llurs logotips, ens semblen baixades del cel. L'atracció que els marquistes senten per les marques, els psicòlegs se l'expliquen recurrent a un factor irracional, compulsiu. Actualment no vestim la peça que portem, sinó la marca. Aquests dies feien una pel·lícula titulada *El diablo viste de Prada*, és a dir, de disseny.

LA GLOBALITZACIÓ DE LA LITERATURA

Com que avui, oportunament i inoportunament, s'abusa del neologisme *globalització* aplicant-lo a tot allò que es presenta, espero que cap lector de LA TOSCA no es prendrà malament que jo, avui, parli de la globalització de la literatura.

L'empresa editorial Opera Mundi ofereix traduccions de l'àrab, del turc, del sànscrit, del japonès, del xinès o del que calgui. Avui la literatura és ràpida i global.

La lectura eixampla el centre de percepció del món. Entre altres, en el segle

passat van ser els missioners els qui amb els relats de països exòtics o estranys ens feren adonar que no érem nosaltres el centre del món. Avui l'efecte de les literatures universals és molt fort i fins i tot la Bíblia està rebent sotragades. Parlant de les literatures mundials, alguns especialistes es refereixen a persones que eviten qualsevol lectura. Tenen por que llegir el que s'escriu pel món les obligaria a deixar de ser com són i que haurien de canviar la pròpia identitat. És probable, àdhuc religiosament.

Una breu ponència del professor Joan Francesc Mira sobre «Literatura, món i literatures» acaba dient que no podem parar de llegir, perquè la vida és curta. La vida és breu, i la literatura, molta.

MORIR PER UNA CANÇÓ

El dia 22 de setembre del 2004 apareix el cos d'un adolescent al peu d'un barranc amb la bicicleta. Era el de Jokin, alumne de quart de l'institut. El problema d'en Jokin era que cinc nois del curs el tenien avorrit, acorralat. Àdhuc l'acusaven, falsament, de delator, que els hauria traït dient que un dia d'esbargiment havien pres haixix, ell també. Formant part del grup buscararalles hi havia una noia, Maria, la qual, però, mai no l'havia ofès.

Jokin rebia cops, no li faltaven hematomes. Amb aquest turment, els fonaments de la seva personalitat s'esfondren. Tenia la impressió de ser considerat pels companys com un objecte que no serveix per a res i es pot llençar. Jokin tenia la sensació d'haver perdut el comandament de la pròpia vida. Era un calvari haver d'anar a l'institut o *ikastola*.

Un dia, no podent més, va determinar llevar-se la vida. Concretament, es llançaria en un barranc. Enfilà la bicicleta en aquell sentit, es mirà el barranc com una invitació, es posà a pedalar

amb fúria, volà pels aires. El trobaren mort al peu de la muralla de la localitat d'Hondarribia. El més impressionant fou el testament que es trobà en el seu ordinador, per enviar, correu electrònic, a la Maria. Era l'adaptació d'una cançó del grup basc Escorbuto. Alguns adolescents són capaços de morir per una cançó. El correu de comiat era una adaptació. A l'amiga li deia: «Adiós, reina mía, no te olvidaré. Me voy a tirar por la muralla a ver qué pasa después de morir. Dejo las clases, prefiero morir como un

cobarde que vivir cobardemente en el instituto.»

Jo acabo dient que els grups musicals, amb les seves lletres, donen als adolescents una visió del món. Avui mana la realitat virtual, la fantasia. En moltes d'aquelles lletres s'hi percep la droga com a cant de sirena. Estic observant que qui mor així, vol que sigui una composició estètica, una *performance*. Coses del món d'avui.

Mn. Pere CAMPÀS BONAY

DIA GRIS

Es una tarda de juliol, després d'uns dies ben calorosos, amb una temperatura tan alta que fins i tot sembla que el cos perdi les forces i gairebé et deixa sense ànims per a fer res. Però avui al matí, com sempre, el sol ha fet la seva compareixença. Ara bé, a mesura que el dia avançava, el cel s'ha anat cobrint fins a quedar ben fosc, de manera que ja veies la tempesta a sobre. De sobte ja comença tot aquell acompanyament elèctric, talment que, des d'on jo albiro l'espectacle, m'impressiona, per no dir que em fa por. Fins i tot t'amagaries, en veure aquella claror zigzaguejant del llampec i seguidament aquell tro de retruny estrepitós, ja que sents l'impuls de tancar-te per no veure ni sentir res; tanmateix, hi ha quelcom que t'empeny a aguantar i a contemplar el fenomen: és fascinant!

Que bonic és aquest món nostre, amb els seus contrastos i les seves variants! Un cel cobert i fosc, les serralades i muntanyes, veient dos o tres termes, més grisencs alguns, de verd apagat els altres, tot formant un conjunt meravellós. I així vas pensant en la petitesa de l'home. Qui pot governar tot aquest vast univers? Sí que la ciència pot esbrinar avui en dia moltes coses. Però jo crec que mai no

podrà dominar la força de tots aquests elements. Quanta petitesa, la humana, encara que a vegades ens creiem que som els hereus d'aquest món que ens hem trobat!

Podem creure que tot té l'explicació que ens donen alguns científics? Penso que la incertesa la té tothom. I l'home, de fet, no sap ni d'on ve ni on va. Ho demostra el seu comportament. Està malmetent el planeta a passos agegantats. Sí, després d'haver-se poblat de totes les espècies irracionals, arriba l'ésser que anomenem animal racional, però, donant una ullada a tot el que t'envolta, constates que de racional en té ben poc. Com s'expliquen les devastacions dels nostres boscos, les enormes contaminacions de l'ambient i, com a colofó, el fet que una part de la nostra espècie nedi en l'abundància desmesurada mentre l'altra part mor mancada del més imprescindible? Però el més vergonyós i lamentable és que la part potent ho és perquè s'apropia de tot quant correspon a l'altra. Conclusió: l'espècie humana és la més irracional i inhumana de totes.

Reflexions fetes en un dia molt tempestuós.

Josefina FÀBREGAS

NOTÍCIES DE L'ESTANY

El dissabte dia 23 de juny va arribar a l'Estany la flama del Canigó perquè de nou ens encengués la foguera de Sant Joan. Enguany una colla d'estanyencs, la nit del dia 22 de juny, s'afegiren a la gran corrua de gent que, vencent el fred, el vent i la foscor, pujaren al cim del Canigó portant un feixet de llenya, lligat amb una senyera amb el nom del portant, que deixaren al costat de la creu. A causa del temps, s'encengué la foguera a dos quarts de dotze de la nit i després posaren la flama en el llantiol que tot l'any resta encès al castell de Perpinyà. Després retornaren al refugi, tot esperant el migdia del dia 23 a fi d'anar a Coll d'Ares, lloc on es fa la distribució oficial de la flama que s'escampa arreu dels Països Catalans, a fi

d'encendre les fogueres. I aquest any se celebrava el centenari d'aquest costum i per això es va sentir el cant de «La Santa Espina».

En arribar a l'Estany, passaren a la colla de ciclistes el relleu del llantiol i feren una cercavila amb les bicicletes, els cotxes i les botzines sonant. Després es va llegir el manifest de la diada i tot seguit milers de guspires del foc es van enlairar, juntament amb focs artificials, i hi hagué coca i vi bo per a tothom qui s'aplegava a la festa.

En un altre ordre de coses, el dia 9 de juny morí Nativitat Roca i Soler, de noranta-un anys, vídua de Francisco Farràs. Al cel sia.

Maria Estany ESPARÓ

La distribució de la flama del Canigó a Coll d'Ares

NECROLÒGIQUES

En record de Miquel Aibar

Miquel Aibar caminant sota la pluja

Des d'aquestes pàgines m'agradaria recordar el meu tiet, Miquel Aibar i Oliver, que el dia 7 de maig va morir d'accident.

La mort, tiet Miquel, et va sorprendre prop de Lleó (Castella-Lleó), quan, juntament amb un altre company, fèieu en bicicleta el Camí de Sant Jaume. Jo també crec, tal com diuen la teva esposa i els teus fills, que vas morir feliç, perquè te n'has anat fent una de les coses que t'agradaven més, pelegrinant a Sant Jaume de Galícia.

No era pas el primer cop que ho feies; hi havies estat una dotzena de vegades. Però aquest cop ha estat diferent, ja que totes les altres podies agenollar-te davant el sant, i aquesta, malauradament, no ha pogut ser.

Nascut a Andalusia i procedent de Balsareny, vas viure a Moià fins que et vas casar amb la tieta Pilar Sala de Sant Feliu de Codines i te'n vas anar a viure en aquesta vila vallesana. Els anys van fer que fossis més santfeliuenc que moianès. La gent et coneixia com el Miquel de can Baster, però mai no vas perdre el contacte amb el poble que et

x/o l/Alira froivor

Amb la teva mort hem pogut comprovar com t'estimava la gent, ja no solament la família, sinó els nombrosos amics que tenies en els dos pobles. Han estat moltes les persones que s'han entristit per la teva partença: veïns, amics de joventut, companys d'excursions...

Eres una persona sempre disposada a ajudar la gent que t'envoltava, ja fossin amics o familiars. En aquests darrers mesos he pogut comprovar fins a quin punt es podia comptar amb tu, ja que m'has donat el teu suport de manera incondicional en moments difícils. Per això m'agradaria donar-te des d'aquí les gràcies en nom meu i de la meva família.

Ara ens toca el més difícil: aprendre a viure sense tu. Però espero que a la fi d'aquest camí de la vida que tots hem de fer ens puguem retrobar.

Et trobem a faltar. Adéu, tiet!

Anna Puig i Aibar

A Àngela Pladevall i Capdevila

L'Angeleta (en primer terme) i la Teresa Bernadí en animada conversa

Estimada Angeleta:

Quan vas fer cent anys, des d'aquesta revista et vaig adreçar una carta. Me la vares fer llegir força vegades, perquè et va agradar molt. Avui te'n faig una altra, però per dir-te adéu. Ens has deixat després de cent quatre anys de peregrinació per aquest món canviant.

Has viscut durament, sobretot durant la guerra civil, quan van donar per desaparegut al front el teu marit, el Joan. Vas haver de lluitar, des de la incertesa, per tirar endavant. Com vas haver de treballar perquè la teva filla tingués una infantesa sense mancances!

Et vaig conèixer quan ja eres gran, àvia de cal Sarri, i cuidaves els teus néts com a fills. La meva mare i tu us vau ver grans amigues. Anàveu a trescar pels camins de Moià: cap a Passareu, cap al Molí d'en Pujol, cap a la costa de la Creu... Menjàveu pa amb xocolata i anissos, per endolcir el camí. Avui la meva mare tampoc no hi és, però espero que ara juntes fareu camins d'eternitat.

Vas poder cavar el teu hort i regar-lo a cops de galleda, quan tenies molt més de noranta anys. Eres forta i valenta, encara que els teus ulls no hi veiessin prou.

Ara tenies ganes de marxar, demanaves a sant Josep que et vingués a buscar, que ja no et tocava d'estar en el món, encara que nosaltres, egoistament, gaudíem més temps de les teves animades converses. El teu enterrament ha estat tal com has viscut: des de la més estricta senzillesa. Llàgrimes emocionades em van caure quan vaig veure el cistell d'espígol i romaní i el ramellet de semprevives que t'acompanyaven.

Vola, Angeleta, vola, lliure del feixuc treball, pels camins de la pau immensa.

Teresa Codina i Bernadí

Mort del Rvd. Dr. Joan Farràs i Burdó, prevere

A l'edat de vuitanta-set anys va morir a Vic, el dia 4 de juliol, el Rvd. Dr. Joan Farràs i Burdó, prevere jubilat.

Havia nascut a Santa Maria de l'Estany el desembre de 1919 i, cursats els estudis eclesiàstics, fou ordenat prevere el 15 de juny de 1946. Després d'un breu temps d'ecònom de Sant Martí Sacalm i de capellà del Far, amplià estudis a la Universitat de Comillas, d'on tornà en 1948 per a exercir de vicari primer a

Mn. Joan Farràs i Burdó

Súria i més tard a Sant Pere Màrtir de Manresa. En 1952 fou nomenat ecònom de Camps i seguidament anà a completar estudis altre cop a Comillas, on es doctorà en Dret Canònic. Des de l'octubre de 1955 al de 1959 ocupà el lloc de professor del Seminari Diocesà i prefecte de disciplina del Seminari Major. Més tard exercí d'inspector diocesà d'Ensenyament i director del Secretariat Catequètic.

L'any 1960 entrà a treballar com a notari a la cúria diocesana fins a 1991, essent en aquest període també vocal de l'administració del bisbat i director administrador de la Casa Sacerdotal. Així mateix fou capellà de les dominiques de l'Anunciata de la ciutat. Un cop jubilat, visqué llarg temps a la Casa Sacerdotal diocesana fins que, per deteriorament de les seves condicions físiques, fou traslladat a la Clínica de Sant Josep, on li arribà el moment de la mort.

Diverses lleves de capellans diocesans recordarem el Dr. Farràs en el seu pas com a prefecte del Seminari pel tracte senzill i cordial amb els seminaristes. La missa exequial, presidida pel bisbe Romà i concelebrada per una quinzena de sacerdots, tingué lloc a la seva parròquia nadiua del monestir de l'Estany, on estigué acompanyat per familiars i amics. Preguem a Déu que al seu servent sacerdot mossèn Joan li hagi recompensat els seus afanys pastorals i pugui gaudir de la companyia dels sants.

«Full Diocesà»

LLEURE I CULTURA

Entre els actes de lleure i cultura esdevinguts recentment a Moià, anotem els següents:

—Dissabte dia 2 de juny, a l'Escola Pia de Moià, festa de la Família de l'Arca, amb motiu del 25è aniversari dels Avets i el 30è aniversari del Rusc, amb missa, arrossada i altres activitats.

—Diumenge dia 3 del mateix mes, excursió a la serra del Cadí, organitzada pel GEMI. A les dues del migdia, al parc municipal, arrossada popular, organitzada per l'Associació de Botiguers i Comerciants (ABIC) de Moià, amb lliurament de premis als guanyadors de la llumineta electoral; l'àpat, que comptà amb gairebé dos-cents comensals, fou seguit de música ballable, tocada per l'orquestra Dansamón. A les set de la tarda, a l'auditori de Sant Josep, concert del Tonus Novus Quartet, quartet de corda hongarès, presentant obres de Mozart, Puccini i Verdi, acte organitzat per Joventuts Musicals

—Diumenge dia 10, excursió matinal pel Moianès organitzada per Rivendel.

—Dijous dia 14 a les vuit del vespre, a Can Carner, conferència sobre «Canvis en l'adolescència», a càrrec de la psicòloga Laura Peiró, dins el cicle de conferències organitzat per l'associació de pares de PIES Moianès.

—Dissabte dia 16 al vespre, a l'Ateneu, recital, sopar popular i concert, amb Ivette Nadal, Joan Vinuesa, Enric Cassasses, i Graves.

—Diumenge dia 17 a migdia, a l'espai planada de l'estanyol del parc municipal, concert de fi de curs de l'Escola de Música, amb el títol de «Una passejada per la història del rock català». Al vespre,

al mas Vila-rasa, «Festa Country», amb ball de *line-dance* i botifarrada.

—Divendres dia 22 a les vuit del vespre, a l'Ateneu, presentació de l'espectacle del grup de Trapezi de Moià, sota el títol «Ombres i penombres».

—Dissabte dia 23 a les set de la tarda, a la plaça de Catalunya, arribada de la Flama del Canigó, amb lectura del manifest, hissada de la senyera, interpretació del Cant de la Senyera, parlament de l'alcalde, cant dels Segadors i berenar popular, acte organitzat per l'ajuntament, l'Ateneu, la CAL i un grup de joves.

—Dilluns dia 25, excursió a Sitges, organitzada per la Cultura de la Dona. Del 25 al 29 de juny i del 2 al 27 de juliol, als matins, Casal d'Estiu de l'Escola Pia, organitzat per «Mou-te», comprenent-hi el I Concurs Internacional de Cuina a Moià. Els mateixos dies i hores, Casal d'Estiu de l'Escola Josep Oriols i Roca, * també organitzat per «Mou-te», a les instal·lacions de l'institut de Moià, sota el lema «El campament indi».

—Divendres dia 29 de juny, activitats a Moià organitzades per la Delegació de Joves del Bisbat de Vic, amb visita als Avets, excursió a Ferrerons, jocs, etc.

—Diumenge dia 1 de juliol, excursió als rasos de Tubau, organitzada pel GEMI. A les sis de la tarda, al parc municipal, festival de fi de curs de l'escola de dansa i *fitness* de Moià Sport.

—Dissabte dia 7 del mateix mes a les nou del vespre, a la seu de Prana Yoga (P. Gaietà Roca, 13), audició de «bansuri» (flauta hindú), amb Shyam Sunder, i comentaris sobre la «Influència sanadora del so sobre la ment».

—Diumenge dia 8 de juliol, excursió pel Moianès, organitzada per Rivendel.

Aspecte del festival de dansa (1 juliol)

EXPOSICIONS

De maig a setembre, a Can Casanova, Deu Mercats de la Prehistòria.

El diumenge dia 17 de juny es va inaugurar al Casal una exposició commemorativa dels vint anys de funcionament (1987-2007) de Ràdio Moià (107.8 FM).

Del 21 de juny al 21 de juliol, a l'Illa d'Art (Illa Diagonal, Barcelona), exposició col·lectiva de pintura, escultura i fotografia, amb la participació (amb quatre pintures) de l'artista barcelonina-estanyenca Marina Berdalet.

Del 22 de juny al 8 de juliol, a Prats de Lluçanès, exposició de set artistes plàstics i set projectes de murals, amb la participació de l'artista esmentada i assistència, el dia de la inauguració, d'una comissió del Cercle Artístic Moianès.

De P1 al 15 de juliol, al Casal, mostra de ceràmica de les germanes Mercè i Maria Rosa Prat.

ANIVERSARI DE LA PENYA BLANC-I-BLAVA

La Penya Blanc-i-blava del Moianès ha complert vint-i-cinc anys i, per celebrar-ho, va organitzar uns actes adients, convenientment anunciats en un magnífic programa de mà.

Així, el dissabte dia 30 de juny es va disputar un partit de futbol al camp de gespa artificial del CE. Moià, entre la Selecció del Moianès i els veterans de l'Espanyol. Amb els blanc-i-blaus hi jugaven noms coneguts com Uceda, Iriaki, Gallart.

L'endemà, diumenge 1 de juliol, el restaurant del Toll de Collsuspina va aplegar 220 comensals en el dinar commemoratiu d'aniversari de la penya que presideix Rosa Maria Clara. Amb el president de l'Espanyol, Daniel Sánchez Llibre, al capdavant, hi va assistir també el conseller Carles Rocha, el vice-president de la Federació Catalana de Futbol, Germà de la Cruz —el qual durant l'acte fou

Programa de mà de l'aniversari de la penya espanyolista

nomenat president d'honor de la Penya Blanc-i-blava del Moianès—, l'alcalde de Moià, Josep Montràs, i el regidor de l'ajuntament de Castellterçol Víctor Autonnell. El dinar va comptar amb la presència de membres de les penyes blanc-i-blaves d'Igualada, Vic i comarca, Olost, Manresa, Parets-Lliçà... que reberen un petit record. L'acte fou molt ben presentat i dirigit per Xavi Giménez, membre del departament de relacions públiques i comunicació de l'Espanyol.

PREMIS

La granja moianesa de la Caseta d'en Fermí rebé la Vaca d'Or de control lleter, guardó atorgat per la Federació d'Associacions de Criadors de Raça Frisona de Catalunya. El lliurament es féu el dia 6 de juny a Vic. Les vaques de Salvador Serracarbassa donen 37'47 kg diaris de llet, amb tres munyides al dia (i no dues,

com és habitual), de manera que aquesta granja és la més productiva del país.

El poeta calderí Josep Fàbrega i Selva va obtenir el primer premi en el III Premi de Poesia Enric Gall, convocat per Òmnium Cultural de Terrassa per a autors de més de seixanta anys, amb la seva composició «Miniatures». L'acte de lliurament tingué lloc a Terrassa el dia 27 de juny. Val a dir que Josep Fàbrega, mestre de minyons que ha exercit els darrers cursos a l'escola pública de Moià, ara s'ha jubilat, i els seus alumnes li van dedicar un afectuós comiat.

L'enhorabona a tots ells.

CONSORCI DEL MOIANÈS

El Consorci del Moianès fa tantes activitats que ens resulta impossible de seguir-les en detall. Intentem apuntar-ne sintèticament algunes:

—Del 31 de maig al 26 de juny, cicle de conferències sobre salut, família i dones (en diferents municipis del Moianès).

—Creació d'una eina d'informació socioeconòmica del territori amb el nom d'Observatori Estratègic del Moianès. L'última sessió de treball per a presentar la proposta tingué lloc el 21 de juny.

—Des de l'any 1995 el Consorci assessora emprenedors amb projectes empresarials i també empreses ja existents que volen millorar el seu negoci. Els resultats constaten un servei consolidat (fins ara se n'han servit més de 1.200 emprenedors o empreses).

FI DE CARRERA

El jove moianès Jordi Roca i Costa ha acabat la carrera d'Enginyeria Tècnica Industrial, especialitzada en Electrònica Industrial, a la Universitat Politècnica (Manresa).

La jove moianesa Marta Busoms i Armadans ha acabat la carrera de Ve-

terinària, amb nota excel·lent, a la Universitat de Bellaterra.

L'enhorabona als nous professionals.

NOUS ESTABLIMENTS O SERVEIS

Amb el nom de Solucions Digitals, SCP, Dolors Armadans Montsech, Glòria Aubach Padrisa i Mònica Martínez Ortega han obert un establiment al c/ Torras i Bages, 8, tel. 93 830 10 77 (correu electrònic: info@solucionsdigitals.com), oferint disseny de webs, posicionament en cercadors, impressió digital, regals personalitzats, etc.

Amb el nom de Moia Visió s'ha obert a la ctra. de Barcelona, 3, local A (tel. 93 820 78 44) un centre òptic i d'optometria, oferint graduació de la vista, especialitat en optometria infantil, entrenaments visuals, adaptació de lents de contacte permeables, etc.

Outlet Moia (av. del Prat, 11) ofereix productes tèxtils per a la llar.

L'Escola Municipal de Música ha obert la pre-matriculació per al nou curs. Per a més informació: St. Josep, 12, 3r, tel. 93 820 76 62.

El CE. Moia ofereix diversos cursets: de natació, del 25 de juny al 27 de juliol; de tennis, del 2 de juliol al 31 d'agost; de futbol (XVIII Escola de Futbol), del 9 al 21 de juliol. Per a més informació: tel. 93 820 82 79.

Level (c/ del Forn, 15-17, tel. 93 820 83 66) ofereix diversos cursos o classes d'anglès, com també colònies en anglès i estades a l'estranger.

Enjoy It (Mercè Grau, tel. 93 820 82 64), escola d'idiomes, ofereix classes d'anglès.

Els desitgem èxit.

NOCES D'OR

Josep Graners i Oller i la seva esposa Assumpció Clapers i Soler van celebrar, el dia 3 de juny, llurs noces d'or matrimonials, amb una missa a l'Escola Pia de Moia (la mateixa església on s'havien casat el 31 de maig de 1957) i un dinar familiar.

L'endemà, dia 4 del mateix mes, celebraren també els cinquanta anys de matrimoni els esposos Albert Cuadern i Muhoz i Maria Lluïsa Codina i Vidal, amb una missa al monestir de Montserrat i un àpat amb la família.

L'enhorabona a ambdues parelles.

MISCEL·LÀNIA

El dimarts dia 12 de juny el Canal Taronja (que emet des de Vic) va parlar, en l'apartat «L'afegit» que s'emet cap a tres quarts de nou del vespre, de la pàgina web sobre el Moianès gestionada per Carles Illa i Casanova. El mateix dia ens comunicaven la notícia de noves publicacions sobre ocells del Moianès dins la web del Grup d'Estudi de la Natura del Moianès (www.joseplainez.org).

El divendres dia 29 de juny, a dos quarts de deu del vespre, tingué lloc al baptisteri de l'església parroquial una vetlla de pregària «a l'estil de Taizé».

moia^{dent}

ODONTOLOGIA I PRÒTESIS

ODONTOLOGIA GENERAL
SOLUCIONS ESTÈTIQUES

IMPLANTS

PRÒTESIS SOBRE IMPLANTS

PRÒTESIS FIXES

PRÒTESIS AMOVIBLES

C/ Sant Sebastià, 1-3 - 08180 MOIÀ - Tel. 93 820 76 64

El dissabte dia 7 de juliol PABIC de Moià va organitzar una diada de «botigues al carrer», en què molts establiments col·locaren parades a la via pública.

L'ajuntament ha difós una circular anunciant que l'Hospital-Residència de la Vila de Moià posa a disposició dels vilatans una sala de vetlles per a difunts, a fi de poder evitar tant tenir-los al propi domicili com traslladar-los a un tanatori. També ha repartit un avís sobre què fer en cas d'incendi forestal.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

Naixements

Anna Redondo i Picahol, filla de Jordi i de Mireia, dia 25 de maig.

Hugo Cisneros i Guitart, fill de Dan i de Montserrat, dia 4 de juny.

Lídia Soler i Oliva, filla de Lluís i de Sandra, dia 8 de juny.

Mar Gardella i Gómez, filla de Juan José i d'Irene Kari, dia 9 de juny.

L'enhorabona als venturosos pares.

Casaments

Xavier Sanmartí i Muhoz (natural i veí de Barcelona) amb Genoveva López i Martín (natural i veïna de Barcelona), dia 26 de maig. Felicitem els nuvis.

Defuncions

Irene Plans i Ubasart, de noranta-tres anys, vídua de Jaume Prat i Montràs, dia 3 de juny.

Alberto Javier Mosquera González, de vint-i-cinc anys, dia 6 de juny.

Àngela Fonts i Tanyà, de noranta-sis anys, vídua de Casimir Petitbò i Mas, dia 9 de juny, a Barcelona (però era filla de Moià).

Àngela Pladevall i Capdevila, de cent quatre anys, vídua de Joan Plans i Crusat, dia 16 de juny.

Laia Vilarrúbia i Santos, de trenta-un anys, dia 28 de juny, a Barcelona (però era oriünda de Moià).

Daria Antón Hernández, de vuitanta-cinc anys, dia 7 de juliol.

Al cel sien. Donem el condol als seus familiars.

NOTA DE LA REDACCIÓ

Per un error de compaginació, en alguns exemplars del número anterior de LA TOSCA van sortir mal ordenades les pàgines 21-24. Val la pena que ho tinguin en compte els qui enquadernen la nostra revista.

Els qui vulguin donar-nos articles, notícies o altre material per al pròxim número han de fer-nos-ho arribar abans del dia 30 d'agost, en què tancarem l'edició. Demanem que hom ens informi d'esdeveniments com naixements, casaments, defuncions esdevingudes fora de Moià, finals de carrera, festes familiars, activitats d'entitats, etc. Gràcies.

També valdria la pena que els subscriptors ens informessin dels canvis de domicili o de titularitat de la subscripció, a fi d'evitar extraviaments dels exemplars que enviem per correu.

**Garden Center
Moianès**

Composicions florals i plantes d'interior
Articles de decoració

Plantes de temporada
Arbres i arbusts

Complements de jardineria
Projectes de nous jardins i manteniments

Carretera N-141, Km. 21,9 (Hostal de la Grossa)
08180 - Moià (Barcelona)

Tel: 93 830 93 35
Fax: 93 830 93 36

www.gardenmoianes.com
garden@gardenmoianes.com

**Per a dents
més blanques**

DENTIBLANC

El dentífric amb extracte de papaia,
d'enèrgica acció emblanquidora.

**DENTS NETES,
BLANQUES I
BRILLANTS**

Demani consell farmacèutic.